

Sygn. akt II AKa 322/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Krzysztof Ciemnoczołowski

Sędziowie: SSA Danuta Matuszewska (spr.)

SSA Andrzej Rydzewski

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Pankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Włocławku Bogumiły Gozdan

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r.

sprawy

P. K. (1) s. B., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 258 par 3 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 272 kk , w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 233 § 1 i 6 kk w zw. z art. 11 § 2 kk; art. 272 kk , w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 233 § 1 i 6 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

P. K. (2) s. S., ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 258 § 3 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk.; art. 18 par 1 kk w zw. z art. 291 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk; art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1, 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku

z dnia 11 kwietnia 2016 r., sygn. akt **II K 1/11**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

1. uchyla wobec obydwu oskarżonych orzeczenia o karach łącznych zawarte w punktach I.11, II.9, orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie IV, a w odniesieniu do P. K. (1) rozstrzygnięcie o zaliczeniu na poczet kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności zawarte w punkcie I.12,

2. w odniesieniu do oskarżonego P. K. (1):

a. odnośnie czynu przypisanego w punkcie I.1 ustala dodatkowo, że oskarżony P. K. (2) nie organizował i nie kierował grupą przestępczą, a z opisu celów grupy eliminuje popełnianie przestępstw paserstw,

b. odnośnie czynu przypisanego w punkcie I.2 ustala dodatkowo, że towary na szkodę (...) sp. z o.o. wyłudzone w okresie od 12 kwietnia 2006 r. do 8 czerwca 2006 r., wartość towaru wyłudzonego na szkodę (...) sp. z o.o. wynosiła 8 665, 52 zł, wartość wyłudzonej usługi na szkodę Przedsiębiorstwa (...) wynosiła 300 zł, a łączna wartość wyłudzonych towarów i usług wynosiła 1 914 345,64 zł,

c. uniewinnia oskarżonego od popełnienia czynów zarzucanych w punktach III i IV aktu oskarżenia a przypisanych w punktach I. 3 i I. 4 wyroku i obciąża kosztami postępowania w tym zakresie Skarb Państwa,

d. eliminuje słowo „paserstw” z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie I .7 a zarzucanego w punkcie X aktu oskarżenia,

e. odnośnie czynu zarzucanego w punkcie XI aktu oskarżenia a przypisanego w punkcie I.8 wyroku eliminuje z jego opisu sformułowanie: „ pod rygorem odpowiedzialności karnej”, ustala, że oskarżony uzyskał dowód osobisty zawierający jego zdjęcie a pozostałe dane osobowe A. G. (1) i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 272 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,

f. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie XII aktu oskarżenia, a przypisanego w punkcie I.9 wyroku uznaje P. K. (1) za winnego tego, że w dniu 10 stycznia 2006 r. w G., podrobił podpisy A. G. (1) pod umową o prowadzenie przez E. konta dla osób fizycznych o numerze (...) i na karcie wzorów podpisów, w celu użycia tych dokumentów za autentyczne, to jest za winnego występkę z art. 270§1 k.k. i za to na podstawie art. 270§1 k.k. skazuje oskarżonego na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

h. na podstawie art. 63§1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 15.06.2010 r. do dnia 1.09.2012 r.

3. w odniesieniu do oskarżonego P. K. (2):

a. odnośnie czynu przypisanego w punkcie II.1 ustala dodatkowo, że oskarżony P. K. (2) nie organizował i nie kierował grupą przestępczą, a z opisu celów grupy eliminuje popełnianie przestępstw paserstw, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. skazuje oskarżonego na karę roku pozbawienia wolności,

b. odnośnie czynu przypisanego w punkcie II.2 eliminuje sformułowanie o doprowadzeniu przez oskarżonego do sprzedaży na rzecz G. H. udziałów w P. sp. z o.o, a następnie faktycznego przejęcia tej spółki, przyjmuje, że oskarżony spośród wskazanych w punkcie XIV aktu oskarżenia pokrzywdzonych, dokonał w okresie od 07 kwietnia 2006 r. do 07 czerwca 2006 r. wyłudzenia:

- w okresie od 7 kwietnia 2006 r. do 8 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 53.215,77 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,

- w okresie od 12 kwietnia 2006 r. do 25 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 69 981 zł na szkodę (...)2 Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

-w dniu 19 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 51 817,02 zł na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w C. ,

- w dniu 24 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 21 133,79 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w B. ,

- w okresie od 28 kwietnia 2006 r. do 19 maja 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 313 802 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w D., które zostały sprzedane następnie firmie (...) s.c. M. P., W. P. (1),

- w okresie do 12 maja 2006r do 07 czerwca 2006 r towaru w postaci Polietylenu o wartości 197 136,14 zł i 52 000 EURO, tj. 205 307, 82 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w B. (...) Z.. Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,

- w okresie do 16 maja 2006r do 25 maja 2006 r. towaru w postaci Polietylenu o wartości 312 167,50 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w okresie do 29 maja 2006r do 31 maja 2006 r towaru w postaci Polietylenu o wartości 99 506, 25 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w okresie do 02 czerwca 2006r do 06 czerwca 2006 r. towaru w postaci Polietylenu w ilości 22,5 tony o wartości 119 407, 50 zł na szkodę PPHU (...) (...) w B.,

-w dniu 27 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 35 123,65 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

łącznie wartość wyłudzonego mienia ustala na kwotę 1 380 412,71 zł,

czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na mocy art. 294§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. skazuje oskarżonego na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

c. eliminuje słowo „paserstw” z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie II .7 a zarzucanego w punkcie XXII aktu oskarżenia,

d. uniewinnia oskarżonego od popełnienia czynów zarzucanych w punktach XV, XVI, XVIII,XIX, XX aktu oskarżenia, a przypisanych w punktach II.3,II.4, II.5,II.6 wyroku i obciąża w tej części kosztami postępowania w sprawie Skarb Państwa,

e. uchyla zawarty w punkcie III obowiązek naprawienia szkody w stosunku do P. K. (2) na rzecz Biura (...) we W., (...) Sp. z o.o. w C., (...) Sp. z o.o. w Ś., (...) Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w T.”, (...) S.A. z siedzibą w P.,

f. na podstawie art. 85§1 k.k. w zw. z art. 86 §1 k.k. łączy wymierzone oskarżonemu P. K. (2) jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. (1) – Kancelaria Adwokacka we W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów za obronę z urzędu oskarżonego P. K. (1) w postępowaniu odwoławczym;

IV. obciąża każdego z oskarżonych wydatkami poniesionymi w związku z jego udziałem w postępowaniu przed Sądem I i II instancji (za wyjątkiem części w jakich oskarżeni zostali uniewinnieni), oraz wymierza im opłaty w wysokości po 400 zł za obie instancje.

UZASADNIENIE

1. **P. K. (1)** został oskarżony o to że:

I. w okresie co najmniej od marca 2006r do października 2006r we W., C. w województwie (...) i innych miejscach na terenie kraju, działając pod fałszywym nazwiskiem jako A. G. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie z J.

G. i P. K. (2) zorganizował i kierował grupą przestępczą do której należeli m.in. M. Z., M. S. (1), G. H., G. K. (1), P. K. (3), T. M., M. Ż., S. M., I. P. i inne nieustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstwa pod szyldem nabytej przez tę grupę firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki

- tj. o przestępstwo z art. 258 par 3 kk

II. w okresie co najmniej od 15 marca 2006r do 19 czerwca 2006r we W. w województwie (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kierując wspólnie z J. G. i P. K. (2) zorganizowaną grupą przestępczą opisane w punkcie I doprowadził do sprzedaży na rzecz G. H. udziałów w (...) Sp. z o.o., a następnie faktycznego przejści tej spółki pod szyldem której zorganizowana i kierowana przez niego grupa przestępcza w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie I działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem doprowadziła różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w spółki i działając w ten sposób dokonywała zamówień oraz odbierała różnego rodzaju towary i usługi o łącznej wartości nie mniejszej niż 1.916.645,64 zł co stanowiło mienie znacznej wartości za które nie uiszczono i nie zamierzano uiszczyć należności czym działał na szkodę n/w podmiotów :

- w okresie 5 kwietnia 2006r do 18 kwietnia 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci odzieży roboczej o wartości 16.323,60 zł na szkodę PPH (...) z siedzibą w T.,

- w dniu 6 kwietnia 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci żaluzji pionowych o wartości 2.030 zł na szkodę FHU (...) z siedzibą we W.

- w okresie od 7 kwietnia 2006r do 8 kwietnia 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 53.215,77 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.;

- w okresie od 11 maja 2006r do 17 maja 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci robotów czyszczących K. (...) ilości 4 szt. o wartości 13.781,12 zł na szkodę (...) (...) Sp. J z siedzibą w M.,

- w okresie od 11 kwietnia 2006r do 07 czerwca 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci artykułów biurowych i laptopów o wartości 26.357,25 zł na szkodę BUH (...) z siedzibą we W.;

- w okresie od 11 kwietnia 2006r do 14 kwietnia 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 98.500,11 zł na szkodę PW (...) z siedzibą w G.;

- w okresie od 12 kwietnia 2006r do 25 kwietni 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 69.981 zł na szkodę (...) (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.;

- w okresie od 12 czerwca 2006r do 8 czerwca 2006r kierował wyłudzenie towaru w postaci walizek, torebek, portfeli o wartości 26.432,96 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. – Ł.;

- w okresie od 12 kwietnia 2006r do 20 kwietnia 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci odzieży roboczej o wartości 17.494,80 zł na szkodę (...) (...) z siedzibą we W.;

- w dniu 19 kwietnia 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 51.817,02 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.;

- w okresie od 21 kwietnia 2006r do 27 kwietni 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci elektronarzędzi o wartości 10.665,52 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.;

- w okresie od 22 kwietnia 2006r do 24 maja 2006r kierował wyłudzeniem towaru w postaci pustaków, stali żebrowanej, mieszanki betonowej, nadproży o wartości 3.162,49 zł na szkodę PPUH (...) s.c. z siedzibą w T.;

- w dniu 24 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 21.133,79 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w B.,
- w dniu 26 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci płyt warstwowych i złączy o wartości 6.904,90 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,
- w okresie od 27 kwietnia 2006 roku do 28 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci wodomierzy o wartości 44.517,80 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 19 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 313.802,00 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w D.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 08 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci garnków, patelni, czajników, robotów i innego asortymentu o wartości 43.307,97 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 04 maja 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci materiałów biurowych i spożywczych o wartości 7.381,60 zł, na szkodę Hurtowni (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 04 maja 2006 roku do 08 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług transportowych o wartości 23.255,00 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 08 maja 2006 roku do 05 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci wodomierzy o wartości 42.578,00 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.,
- w okresie od 12 maja 2006 roku do 07 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu o wartości 197.136,14 zł i 52.200 EURO tj. 205.307,82 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w B. (...) Z., Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,
- w okresie od 16 maja 2006 roku do 25 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu o wartości 312.167,50 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 17 maja 2006 roku do 02 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług dźwigowych o wartości 2.654,72 zł, na szkodę (...) z siedzibą we W.,
- w dniu 18 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci folii stretch o wartości 3.864,96 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 24 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług wózkiem podnośnikowym o wartości 1.133,99 zł, na szkodę PHU (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 29 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu o wartości 99.506,25 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w dniu 31 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon samochodowych o wartości 28.486,12 zł, na szkodę (...) z siedzibą w I.,
- w okresie od 02 czerwca 2006 roku do 06 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu (...) w ilości 22,5 tony o wartości 119.407,50 zł, na szkodę PPHU (...) (...) z siedzibą w B.,
- w okresie od 17 maja 2006 roku do 08 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług rachunkowych o łącznej wartości 2.500 zł, na szkodę Biura Rachunkowego (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 03 marca 2006 roku do 4 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług komunalnych o łącznej wartości 1842,75 zł, na szkodę Komunalnego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w C.,

- w dniu 30 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usługi informatycznej na kwotę 201,30 zł, na szkodę(...) (...),
- w dniu 1 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usługi wykonania sieci komputerowej i sprzętu informatycznego o wartości 1.175,99 zł, na szkodę (...) (...)z C.,
- w dniu 1 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci drutu spawalniczego o wartości 3229,22 zł, na szkodę (...) T. A. z siedzibą w P.,
- w dniu 27 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 35.123,65 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o.,
- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 21 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon o łącznej wartości 42.196,48 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.,
- w dniu 13 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon w łącznej kwocie 3205,57 zł, na szkodę PPH (...) Oddział we W. ul. (...),
- w dniu 11 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem wody pitnej o wartości 677,47 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. (...). C. (...), (...)-(...) K.,
- w okresie od 02 maja 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług transportowych o łącznej wartości 2684 zł, na szkodę (...) S.A. W. ul. (...),
- w okresie od 2 maja 2006 roku do 15 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem część zapłaty za usługi transportowe w kwocie nie mniejszej niż 600 zł, na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo Transportowego (...),
- w okresie od 4 maja 2006 roku do 18 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług transportowych o wartości 6000 zł, na szkodę Przedsiębiorstwo Transportowo Handlowo Usługowe (...) ul. (...),
- w okresie od 10 do 19 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci gaśnic proszkowych i śniegowych o wartości 43.932,20 zł, na szkodę P.P.H.U. (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. ul. (...),
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do dnia 10 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem z (...) Sp. z o.o. M. ul. (...). (...)w upadłości, towaru o łącznej wartości 108105,45 zł, na szkodę (...) S.A. w W. ul. (...),
- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65§ 1 kk

III. w dniu 5 kwietnia 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z J. G. i P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego, P. K. (2) i J. G. grupy przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadzając do pozornego nabycia przez jednego z członków w/w. grupy - S. M., na podstawie aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 5.04.2006 roku zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. przy ul. (...) stanowiącej majątek spółki (...), udaremniła zaspokojenie wielu wierzycieli spółki (...), czym działał na szkodę wielu wierzycieli tej spółki, tj. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Usługowego (...) Sp. z o.o. W., (...) W. ulica (...), (...) Z.gmina R., (...)” S.. j. W. ulica (...), (...) SA T. ul. (...), (...) W., ulica (...) (...) N., (...) W. ulica (...), PHU (...) W. ulica (...), (...) W., ulica (...), (...) Sp. z o.o. ul. (...) W.

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

IV. w okresie co najmniej od 5 kwietnia 2006 roku do 03 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z J. G. i P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego, P. K. (2) i J. G. grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do stworzenia pozorów legalności transakcji, przeniesienia własności

nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. ul. (...) pochodzącego z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), w ten sposób, że jeden z członków tej grupy S. M. dokonał nabycia tej nieruchomości w dniu 5 kwietnia 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. za kwotę 300.000 zł, po czym dokonał jej zbycia w dniu 3 października 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w P. za kwotę 350 000 zł a następnie wypłaty w gotówce środków pieniężnych pochodzących z tej transakcji które przekazał nieustalanej osobie czym udaremniał stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz zajęcie lub orzeczenie przepadku oraz czym osiągnął znaczną korzyść majątkową, w kwocie nie mniejszej niż 350 000 zł,

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

V. w okresie co najmniej od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z J. G. działaniami zorganizowanej przez niego, P. K. (2) i J. G. grupy przestępczej, opisaney w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do wejścia w posiadanie skradzionej w Niemczech koparki (...), o wartości nie mniejszej niż 508 108,65 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości, a następnie przy użyciu podrobionej faktury zakupu, doprowadziła do jej zbycia jako przedmiotu leasingu W. P. (2)

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

VI. w okresie co najmniej od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z J. G. i P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego, P. K. (2) i J. G. grupy przestępczej, opisaney w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła W. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że przy użyciu podrobionej faktury zakupu skradzionej w Niemczech koparki (...) (...), wartości nie mniejszej niż 508 108,65 zł, wprowadzono w/w. w błąd co do legalności pochodzenia koparki i doprowadzono do przyjęcia od W. P. (2) kwoty nie mniej iż 150 000 zł tytułem wpłaty 30 % wartości koparki,

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

VII. w okresie co najmniej od 27 kwietnia 2006 roku do 31 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z P. K. (2) i J. G. działaniami zorganizowanej przez niego, P. K. (2) i J. G. grupy przestępczej, opisaney w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), usiłowała doprowadzić (...) S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że posługując się podrobioną fakturą zakupu przez Spółkę (...) skradzionej w Niemczech koparki (...), wprowadzono w/w w błąd co do legalności pochodzenia koparki i usiłowano przyjąć od (...) S.A. w G. kwotę 355 676,05 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości, tytułem wpłaty pozostałej części wartości w/w koparki, lecz zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na ustalenie przez w/w instytucję leasingową, że koparka pochodzi z kradzieży na terenie Niemiec

- to jest o przestępstwo z art.18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

VIII. w okresie co najmniej od 3 sierpnia 2006 roku do 5 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z J. G. i P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego, P. K. (2) i J. G. grupy przestępczej, opisaney w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła A. i D. małżonków K. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w ten sposób, że zaoferowano i doprowadzono do sprzedaży pensjonatu (...) w C., nie informując nabywcy o fakcie zajęcia całości wyposażenia w toku prowadzonego śledztwa I Ds. 24/06, przez co wprowadzono ich w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości sprzedawanej nieruchomości, w wyniku czego ponieśli oni szkodę w wysokości 57.176 zł.

- to jest o przestępstwo z art.18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 k.k.

IX. okresie co najmniej od 15 marca 2006 roku do 6 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z J. G. i P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego, P. K. (2) i J. G. grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do zbycia wyłudzonego z firmy (...) S.A. ul. (...), D., towaru w postaci 23000 kg prętów stalowych żebrowanych, który za kwotę 43493 zł został sprzedany firmie (...) S.C. (...) (...) z siedzibą w P. gm. K.

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

X. w okresie co najmniej od 16 marca 2006 roku do 15 czerwca 2006 roku w W. w województwie (...), G. w województwie (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, kierując działaniami zorganizowanej przez siebie, P. K. (2) oraz J. G. grupy przestępczej opisanej w punkcie I, działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, wykorzystując założony w (...) S.A. na nazwisko A. G. (1) rachunek bankowy o numerze (...) przyjmował na ten rachunek poprzez dokonywanie wpłat gotówkowych oraz wpłat dokonywanych z wykorzystaniem wpłatomatów, środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., w kwocie nie mniejszej niż 67.400,00 zł, a następnie, podejmując czynności zmierzające do udaremnienia możliwości stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, ustalenia miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku, w krótkim czasie od zasilenia konta dokonywał wypłat tych środków pieniężnych w kwocie nie mniejszej niż 74.300,00zł oraz przekazywał na rachunki bankowe założone w (...) S.A.

- przez członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie na rachunek bankowy M. Z., o numerze (...) kwotę nie mniej niż 29.000zł

- przez członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie na rachunek bankowy G. K. (1), o numerze (...) kwotę nie mniej niż 700 zł

- przez członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie na rachunek bankowy M. Ż. , o numerze (...) kwotę nie mniej niż 15.000 zł

- na rachunek bankowy P. K. (2) o numerze (...) kwotę nie mniej niż 3650 zł

przyjmował na swój rachunek bankowy wpłaty z następujących rachunków bankowych założonych przez następujących członków założonej przez siebie grupy przestępczej:

- z rachunku bankowego M. Z. o numerze (...) kwotę nie mniej niż 34.600 zł

- z rachunku bankowego G. K. (1) , o numerze (...) kwotę nie mniej niż 17.500 zł

- to jest o przestępstwo z art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XI. w okresie od 25 września 2005 roku do dnia 14 października 2005 roku w W. w województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami poprzez podstępne wprowadzenie w błąd urzędnika upoważnionego do wydawania dokumentów z Urzędu Miejskiego w W., co do tożsamości, danych personalnych, wizerunku wnioskodawcy i przyczyn utraty dokumentu, doprowadził do złożenia przez A. G. (1) pod rygorem odpowiedzialności karnej wniosku o wymianę dowodu osobistego zawierającego nieprawdziwe oświadczenie o zniszczeniu dotychczasowego dowodu osobistego i jego dane personalne oraz fotografię przedstawiającą P. K. (1), podrobił podpis A. G. (1) pod dokumentem stwierdzającym odbiór dowodu osobistego i pod dokumentem zawiadamiającym o jego zmianie i wyłudzając w ten sposób poświadczenie nieprawdy uzyskał dowód osobisty nr (...)zawierający dane osobowe A. G. (1) i fotografię P. K. (1)

- tj. o przestępstwo z art. 272 kk , w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 233 § 1 i 6 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XII. w dniu 10 stycznia 2006 roku w G., w województwie (...), posługując się wyłudzone w sposób opisany w punkcie XI dokumentem w postaci dowodu osobistego nr (...) zawierającym dane osobowe A. G. (1) i fotografię P. K. (1), poprzez podstępne wprowadzenie w błąd pracownika (...) upoważnionego do założenia rachunku bankowego, co do tożsamości, danych personalnych, wizerunku wnioskującego o otwarcie rachunku, podrobił podpisy A. G. (1) pod umową o prowadzenie konta dla osób fizycznych i na karcie wzorów podpisów i wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci otwarcia opisanego w zarzucie nr X rachunku bankowego nr (...) na nazwisko A. G. (1)

- tj. o przestępstwo z art. 272 kk, w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 233 § 1 i 6 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. **P. K. (2)** ec został oskarżony o to, że:

XIII. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do października 2006 roku we W., C. w województwie (...) i innych miejscach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie z J. G. i P. K. (1) zorganizował i kierował grupą przestępczą, do której należeli m. in. M. Z., M. S. (1), G. H., G. K. (1), P. K. (3), T. M., M. Ż., S. M., I. P. i inne nie ustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw pod szyldem nabytej przez tę grupę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 kk

XIV. w okresie co najmniej od 15 marca 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z J. G. i P. K. (1) zorganizowaną grupą przestępczą opisaną w punkcie XIII, doprowadził do sprzedaży na rzecz G. H. udziałów w (...) sp. z o.o., a następnie faktycznego przejęcia tej spółki, pod szyldem której zorganizowana i kierowana przez niego grupa przestępcza, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie I, działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, doprowadziła różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w. spółki, i działając w ten sposób dokonywała zamówień oraz odbierała różnego rodzaju towary i usługi o łącznej wartości nie mniejszej niż 1.916.645,64 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości, za które nie uiszczono i nie zamierzano uiścić należności, czym działał na szkodę n/w. podmiotów:

- w okresie 05 kwietnia 2006 roku do 18 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci odzieży roboczej o wartości 16.323,60 zł, na szkodę PPH (...) z siedzibą w T.,

- w dniu 6 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci żaluzji pionowych o wartości 2.030 zł, na szkodę FHU (...) z siedzibą we W.,

- w okresie od 7 kwietnia 2006 roku do 8 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 53.215,77 zł, na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,

- w okresie od 11 maja 2006 roku do 17 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci robotów czyszczących K. (...) w ilości 4 szt. o wartości 13.781,12 zł, na szkodę (...) Sp. J. z siedzibą w M.,

- w okresie od 11 kwietnia 2006 roku do 07 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci artykułów biurowych i laptopów o wartości 26.357,25 zł, na szkodę BUH (...) z siedzibą we W.,

- w okresie od 11 kwietnia 2006 roku do 14 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 98.500,11 zł, na szkodę PW Hurtownia (...) z siedzibą w G.,

- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 25 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 69.981 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

- w okresie od 12 czerwca 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci walizek, torebek, portfeli o wartości 26.432,96 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. – Ł.,

- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 20 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci odzieży roboczej o wartości 17.494,80 zł, na szkodę (...) z siedzibą we W.,
- w dniu 19 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 51.817,02 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.,
- w okresie od 21 kwietnia 2006 roku do 27 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci elektronarzędzi o wartości 10.665,52 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.
- w okresie od 22 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci pustaków, stali żebrowanej, mieszanki betonowej, nadproży o wartości 3.162,49 zł, na szkodę PPUH (...) s.c. z siedzibą w T.,
- w dniu 24 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 21.133,79 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w B.,
- w dniu 26 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci płyt warstwowych i złączy o wartości 6.904,90 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,
- w okresie od 27 kwietnia 2006 roku do 28 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci wodomierzy o wartości 44.517,80 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 19 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 313.802,00 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w D.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 08 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci garnków, patelni, czajników, robotów i innego asortymentu o wartości 43.307,97 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 04 maja 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci materiałów biurowych i spożywczych o wartości 7.381,60 zł, na szkodę Hurtowni (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 04 maja 2006 roku do 08 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług transportowych o wartości 23.255,00 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 08 maja 2006 roku do 05 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci wodomierzy o wartości 42.578,00 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.,
- w okresie od 12 maja 2006 roku do 07 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu o wartości 197.136,14 zł i 52.200 EURO tj. 205.307,82 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w B.(...) Z., Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,
- w okresie od 16 maja 2006 roku do 25 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu o wartości 312.167,50 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 17 maja 2006 roku do 02 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług dźwigowych o wartości 2.654,72 zł, na szkodę (...) z siedzibą we W.,
- w dniu 18 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci folii stretch o wartości 3.864,96 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 24 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług wózkiem podnośnikowym o wartości 1.133,99 zł, na szkodę PHU (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 29 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu o wartości 99.506,25 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w dniu 31 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon samochodowych o wartości 28.486,12 zł, na szkodę (...) z siedzibą w I.,

- w okresie od 02 czerwca 2006 roku do 06 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci Polietylenu (...) w ilości 22,5 tony o wartości 119.407,50 zł, na szkodę PPHU (...) (...)z siedzibą w B.,

- w okresie od 17 maja 2006 roku do 08 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług rachunkowych o łącznej wartości 2.500 zł, na szkodę Biura Rachunkowego (...) z siedzibą we W.,

- w okresie od 03 marca 2006 roku do 4 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług komunalnych o łącznej wartości 1842,75 zł, na szkodę Komunalnego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w C.,

- w dniu 30 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usługi informatycznej na kwotę 201,30 zł, na szkodę Zakładu Usług (...)

- w dniu 1 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usługi wykonania sieci komputerowej i sprzętu informatycznego o wartości 1.175,99 zł, na szkodę (...) (...) z C.,

- w dniu 1 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci drutu spawalniczego o wartości 3229,22 zł, na szkodę (...) (...)z siedzibą w P.,

- w dniu 27 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 35.123,65 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o.,

- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 21 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon o łącznej wartości 42.196,48 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.,

- w dniu 13 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon w łącznej kwocie 3205,57 zł, na szkodę PPH (...) Oddział we W. ul. (...),

- w dniu 11 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem wody pitnej o wartości 677,47 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. (...). C.(...), (...)-(...) K.,

- w okresie od 02 maja 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług transportowych o łącznej wartości 2684 zł, na szkodę (...) S.A. W. ul. (...),

- w okresie od 2 maja 2006 roku do 15 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem część zapłaty za usługi transportowe w kwocie nie mniejszej niż 600 zł, na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo (...),

- w okresie od 4 maja 2006 roku do 18 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług transportowych o wartości 6000 zł, na szkodę Przedsiębiorstwo Transportowo Handlowo Usługowe(...) ul. (...),

- w okresie od 10 do 19 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci gaśnic proszkowych i śniegowych o wartości 43.932,20 zł, na szkodę P.P.H.U. (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. ul. (...),

- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do dnia 10 maja 2006 roku, kierował wyłudzeniem z (...) Sp. z o.o. M. ul. (...). (...) S. 1 w upadłości, towaru o łącznej wartości 108105,45 zł, na szkodę (...) S.A. w W. ul. (...),

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65§ 1 kk

XV. w dniu 5 kwietnia 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z J. G. i P. K. (1) działaniami zorganizowanej przez niego i wyżej wymienionych grupy przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie XIII, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadzając do pozornego nabycia przez jednego z członków w/w. grupy - S. M., na podstawie

aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 5.04.2006 roku zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. przy ul. (...) stanowiącej majątek spółki (...), udaremniła zaspokojenie wielu wierzycieli spółki (...), czym działał na szkodę wielu wierzycieli tej spółki, tj. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Usługowego (...) Sp. z o.o. W., (...) W. ulica (...), (...) Z.gmina R., (...) S. j. W. ulica (...), (...) SA T. ul. (...), (...) W., ulica (...) (...) N., (...) W. ulica (...), PHU (...) W. ulica (...), PPU (...) W., ulica (...), (...) Sp. z o.o. ul. (...) W.

to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 300 § 1 i 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

XVI. w okresie co najmniej od 5 kwietnia 2006 roku do 03 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z J. G. i P. K. (1) działaniami zorganizowanej przez niego i wyżej wymienionych grupy przestępczej, opisaney w punkcie XIII, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do stworzenia pozorów legalności transakcji, przeniesienia własności nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. ul. (...) pochodzącego z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), w ten sposób, że jeden z członków tej grupy S. M. dokonał nabycia tej nieruchomości w dniu 5 kwietnia 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. za kwotę 300.000 zł, po czym dokonał jej zbycia w dniu 3 października 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w P. za kwotę 350 000 zł a następnie wypłaty w gotówce środków pieniężnych pochodzących z tej transakcji które przekazał nieustaloney osobie, czym udaremnił stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz zajęcie lub orzeczenie przepadku oraz czym osiągnął znaczną korzyść majątkową, w kwocie nie mniejszej niż 350 000 zł,

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

XVII. w okresie co najmniej od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z J. G. i P. K. (1) działaniami zorganizowanej przez niego i wyżej wymienionych grupy przestępczej opisaney w punkcie XIII, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do wejścia w posiadanie skradzionej w Niemczech koparki (...), o wartości nie mniejszej niż 508 108,65 zł, co stanowiło mienie znaczney wartości, a następnie przy użyciu podrobionej faktury zakupu, doprowadziła do jej zbycia jako przedmiotu leasingu W. P. (2)

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XVIII. w okresie co najmniej od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z J. G. i P. K. (1) działaniami zorganizowanej przez niego i wyżej wymienionych grupy przestępczej opisaney w punkcie XIII, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła W. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że przy użyciu podrobionej faktury zakupu skradzionej w Niemczech koparki (...), wartości nie mniejszej niż 508 108,65 zł, wprowadzono w/w. w błąd co do legalności pochodzenia koparki i doprowadzono do przyjęcia od W. P. (2) kwoty nie mniej niż 150 000 zł tytułem wpłaty 30 % wartości koparki,

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XIX. w okresie co najmniej od 27 kwietnia 2006 roku do 31 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z J. G. i P. K. (1) działaniami zorganizowanej przez niego i wyżej wymienionych grupy przestępczej opisaney w punkcie XIII, która po faktycznym przejęciu spółki (...), usiłowała doprowadzić (...) S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że posługując się podrobioną fakturą zakupu przez Spółkę (...) skradzionej w Niemczech koparki (...), wprowadzono w/w w błąd co do legalności pochodzenia koparki i usiłowano przyjąć od (...) S.A. w G. kwotę 355 676,05 zł, co stanowiło mienie znaczney wartości, tytułem wpłaty pozostałej części wartości w/w koparki, lecz zamierzonego

celu nie osiągnął z uwagi na ustalenie przez w/w instytucję leasingową, że koparka pochodzi z kradzieży na terenie Niemiec

- to jest o przestępstwo z art.18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XX. W okresie co najmniej od 3 sierpnia 2006 roku do 5 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z J. G. i P. K. (1) działaniami zorganizowanej przez niego i wyżej wymienionych grupy przestępczej opisanej w punkcie XIII, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła A. i D. małżonków K. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w ten sposób, że zaoferowano i doprowadzono do sprzedaży pensjonatu (...) w C., nie informując nabywcy o fakcie zajęcia całości wyposażenia w toku prowadzonego śledztwa I Ds. 24/06, przez co wprowadzono ich w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości sprzedawanej nieruchomości, w wyniku czego ponieśli oni szkodę w wysokości 57.176 zł.

- to jest o przestępstwo z art.18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 65 § 1 kk.

XXI. W okresie co najmniej od 15 marca 2006 roku do 6 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z J. G. i P. K. (1) działaniami zorganizowanej przez niego i wyżej wymienionych grupy przestępczej opisanej w punkcie XIII, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do zbycia wyludzonego z firmy (...) S.A. ul. (...), D., towaru w postaci 23000 kg prętów stalowych żebrowanych, który za kwotę 43493 zł został sprzedany firmie (...) S.C. (...) z siedzibą w P. gm. K.

- tj. o przestępstwo z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 291 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk

XXII. w okresie co najmniej od 10 marca 2006 roku do 10 czerwca 2006 roku w W. w województwie (...), G. w województwie (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, kierując działaniami zorganizowanej przez siebie oraz J. G. i P. K. (1) grupy przestępczej opisanej w punkcie XIII, działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, wykorzystując założony w (...) S.A. na nazwisko P. K. (2) rachunek bankowy o numerze (...) przyjmował na ten rachunek środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., w postaci wpłat gotówkowych własnych lub we wpłatomacie w kwocie nie mniejszej niż 105 600 zł oraz w postaci przelewów w łącznej kwocie nie mniejszej niż 59.750 zł

- od członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie M. Z., z jego rachunku o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 38.900 zł

- od członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie G. K. (1), z jego rachunku o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 17.200 zł

- od członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie P. K. (1), wykorzystującego rachunek bankowy o numerze (...) założony na nazwisko A. G. (1) kwotę nie mniejszą niż 3.650 zł

a następnie, podejmując czynności zmierzające do udaremnienia możliwości stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, ustalenia miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku, w krótkim czasie od zasilenia konta dokonywał wypłat gotówkowych tych środków pieniężnych w kwocie nie mniejszej niż 124 884,07 oraz przekazywał na rachunki bankowe założone w (...) S.A.

- przez członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie na rachunek bankowy M. Z., o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 11.000 zł

- przez członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie na rachunek bankowy G. K. (1) , o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 12.500 zł ,

-przez członka grupy przestępczej I. P. o numerze (...), środki pieniężne w kwocie nie mniejszej niż 1.200 zł,

-na rachunek bankowy D. P. o numerze (...) , środki pieniężne w kwocie nie mniejszej niż 15. 750 zł

- to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art.299 § 1, 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2016r., sygn. akt II K 1/11Sąd Okręgowy we Włocławku:

I.

1. Oskarżonego P. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I a/o z tym ustaleniem, że J. G. nie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, a S. M. do niej nie należał tj. występku z art. 258 par 3 kk i za ten czyn na podstawie tegoż przepisu wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności,

2. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt. I.1. wyroku, na szkodę Komunalnego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w C. wyłudził w okresie od 20.03.2006r do 04.05.2006r usługi komunalne o łącznej wartości 1168, 23 zł, wyłudzenie towaru na szkodę(...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. nastąpiło w okresie od 16.05.2006r, a na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. w okresie do 25.04.2006r tj. wyłudził towary i usługi o łącznej wartości 1 915 971,12 zł, nadto czyn opisany w pkt. IX a/o jest czynem współukaranym do czynu zarzucanego w pkt II a/o – tj. występku z art.18 par 1 kk w zw. z art. 286 par 1 kk w zw. z art. 294 par 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 par 1 kk i za to na podstawie art. 294 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności,

3. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III a/o – z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt I.1. wyroku, a z opisu czynu eliminuje działanie na szkodę (...), (...)", „ PHU (...)we W. ", (...) we W. „ oraz słowo „wielu „ tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 300 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 300 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

4. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt I.1. wyroku, a oskarżony osiągnął znaczną korzyść majątkową nie mniejszą niż 205.000 zł – tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 299 par 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 65 par 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 299 par 5 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

5. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. VI i VII a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt I.1 wyroku, a oskarżony działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 286 par 1 kk w zw. z art. 13 par 1 k w zw. z art. 286 par 1 kk w zb. z art. 294 par 1 kk w zb. z art. 270 par 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 par 1 kk i za to na podstawie art. 294 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

6. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VIII a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt. I.1 wyroku tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 286 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 286 par. 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

7. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. X a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt. I.1 wyroku, a oskarżony dokonał wypłat w kwocie nie mniejszej niż 68 000 zł tj. występku z art. z art. 299 par 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 par 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 299 par 5 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

8. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XI a/o – tj. występku z art. 272 kk w zw. z art. 270 par 1 kk w zw. z art. 233 par 1 i 6 kk w zw. z art. 11 par 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 270 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

9. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt XII a/o– tj. występku z art. 272 kk w zw. z art. 270 par 1 kk w zw. z art. 233 par 1 i 6 kk w zw. z art. 11 par 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 270 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

10. Oskarżonego uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. V a/o,

11. Na podstawie art. 85 par 1 kk i art. 86 par 1 kk w miejsce orzeczonych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności,

12. Na podstawie art. 63 par 1 kk na poczet kary łącznej zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15.06.2010 do dnia 1.09.2012r.

II.

1. Oskarżonego P. K. (2) uznał za winnego popełniania czynu zarzucanego mu w pkt XIII a/o z tym ustaleniem, że J. G. nie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, a S. M. do niej nie należał tj. występku z art. 258 par 3 kk i za ten czyn na podstawie tegoż przepisu wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności,

2. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XIV a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt. II.1. wyroku, na szkodę Komunalnego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w C. wyłudził w okresie od 20.03.2006r do 04.05.2006r usługi komunalne o łącznej wartości 1168, 23 zł, wyłudzenie towaru na szkodę(...)Sp. z o.o. z siedzibą w T. nastąpiło w okresie od 16.05.2006r, a na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. w okresie do 25.04.2006r tj. wyłudził towary i usługi o łącznej wartości 1 915 971,12 zł, nadto czyn opisany w pkt. XXI a/o jest czynem współukaranym do czynu zarzucanego w pkt XIV a/o – tj. występku z art.18 par 1 kk w zw. z art. 286 par 1 kk w zw. z art. 294 par 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 par 1 kk i za to na podstawie art. 294 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności,

3. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XV a/o – z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt II.1. wyroku, a z opisu czynu eliminuje działanie na szkodę(...) , „PW (...) we W.”, „PHU (...) we W.”, (...) we W.,, oraz słowo „wielu,, tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 300 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 300 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

4. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XVI a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt II.1. wyroku, a oskarżony osiągnął znaczną korzyść majątkową nie mniejszą niż 205.000 zł – tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 299 par 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 65 par 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 299 par 5 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

5. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. XVIII i XIX a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt II.1 wyroku, a oskarżony działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 286 par 1 kk w zw. z art. 13 par 1 k w zw. z art. 286 par 1 kk w zb. z art. 294 par 1 kk w zb. z art. 270 par 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 par 1 kk i za to na podstawie art. 294 par 1 kk w zw. z art. 11 par 3 kk i art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

6. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XX a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt. II.1 wyroku tj. występku z art. 18 par 1 kk w zw. z art. 286 par 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 286 par. 1 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

7. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXII a/o z tym, że opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z pkt. II.1 wyroku tj. występku z art. z art. 299 par 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 par 1 kk

i za ten czyn na podstawie art. 299 par 5 kk w zw. z art. 65 par 1 kk wymierzył mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

8. Oskarżonego uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVII a/o,

9. Na podstawie art. 85 par 1 kk i art. 86 par 1 kk w miejsce orzeczonych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 46 par 1 kk orzekł wobec P. K. (1) i P. K. (2) obowiązek solidarnego naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz:

- Biura Rachunkowego (...)we W. kwoty 2 500 zł

- Komunalnego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o w C. w kwocie 1168, 23 zł

- (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. kwoty 42 167, 50 zł

- (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 99 506, 25 zł

- (...) Sp. z o. o. w Ś. kwoty 6 904,90 zł

- (...)z siedzibą w T. kwoty 42 578 zł

- (...) S.A. z siedzibą w P. kwoty 44 517, 80 zł

IV. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. S. (1) kwotę 2656,80 zł (w tym VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

IV. Obciążył każdego z oskarżonych wydatkami w 1/2 części i zobowiązuje do uiszczenia opłaty sądowej w kwocie 600 zł.

Powyższe orzeczenie zaskarżył obrońca- adw. A. P. -oskarżonego P. K. (1) zarzucając:

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść:

1) polegający na braku ustaleń, które z zachowań oskarżonych, opisanych w zarzutach aktu oskarżenia, podjęte były w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu - gdy z opisów czynów z pkt. II, VI i VII aktu oskarżenia wynika, że mogą one stanowić jeden czyn zabroniony gdy z opisów czynów z pkt. IV i X wynika, że mogą one stanowić jeden czyn zabroniony i gdy z opisów czynów z pkt. XI i XII wynika, że mogą one również stanowić jeden czyn zabroniony;

2) w zakresie pkt. 1.1 wyroku - polegający na przyjęciu, że P. K. (1) założył wspólnie z innymi osobami zorganizowaną grupą przestępczą, a następnie wspólnie z tymi osobami nią kierował - gdy brak jest ustaleń faktycznych jakie konkretne czynności sprawcze oskarżonego stanowią współsprawstwo w realizacji znamion zakładania i kierowania zorganizowaną grupą przestępczą i gdy nie wynika to z przyjętej kwalifikacji prawnej czynu;

3) w zakresie pkt. l. 2 wyroku - polegający na przyjęciu, że P. K. (1) jako współsprawca kierujący zorganizowaną grupą przestępczą oraz sprawca kierowniczy dopuścił się przestępstwa oszustwa polegającego na wprowadzeniu szeregu podmiotów w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań przez (...) Sp. z o.o. - gdy brak jest ustaleń faktycznych, jakie konkretne czynności sprawcze podejmowane przez oskarżonego stanowią realizację współsprawstwa w kierowaniu zorganizowaną grupą oraz jakie konkretne czynności sprawcze podejmowane przez oskarżonego wobec poszczególnych podmiotów wymienionych w opisie czynu stanowią sprawstwo kierownicze w ramach realizacji znamion tego czynu i gdy brak jest ustaleń, że informacje o stanie majątkowym i możliwości regulowania zobowiązań przez (...) Sp. z o.o. udzielane kontrahentom przed zawarciem umów miały wpływ na ich decyzje;

4) w zakresie pkt. 1.3 wyroku - polegający na przyjęciu, że P. K. (1) jako współsprawca kierujący zorganizowaną grupą przestępczą dopuścił się przestępstwa udaremnienia zaspokojenia wierzycieli gdy opis czynu nie zawiera wszystkich znamion tego przestępstwa i gdy brak jest ustaleń faktycznych jakie konkretne czynności sprawcze podejmowane przez oskarżonego stanowią realizację współsprawstwa w kierowaniu zorganizowaną grupą przestępczą w ramach tego czynu;

5) w zakresie pkt. 1.4 wyroku polegający na przyjęciu, że P. K. (1) jako współsprawca kierujący zorganizowaną grupą przestępczą dopuścił się przestępstwa prania brudnych pieniędzy i że przedmiotem transakcji opisanej w zarzucie jest nieruchomość pochodząca z korzyści związanych z popełnieniem przestępstwa pierwotnego w postaci udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli to jest czynu z art. 300 § 3 KK - gdy w pkt. 1. 3 wyroku wyeliminowano możliwość popełnienia tego przestępstwa, gdy z ustaleń faktycznych wynika, że nieruchomość już wcześniej wchodziła w skład majątku spółki oraz gdy brak jest ustaleń faktycznych jakie konkretne czynności sprawcze oskarżonego stanowią realizację współsprawstwa w ramach tego czynu;

6) w zakresie pkt.1.5 wyroku - polegający na przyjęciu, że P. K. (1) jako współsprawca kierujący zorganizowaną grupą przestępczą dopuścił się przestępstw oszustwa i usiłowania oszustwa - podczas gdy brak jest ustaleń faktycznych jakie konkretne czynności sprawcze oskarżonego stanowią realizację współsprawstwa kierowniczego w ramach obu czynów objętych tym punktem wyroku;

7) w zakresie pkt. 1.6 wyroku - polegający na przyjęciu, że P. K. (1) jako współsprawca kierujący zorganizowaną grupą przestępczą dopuścił się przestępstwa oszustwa przez to, że wprowadził w błąd nabywców pensjonatu (...) zatajając fakt „zajęcia” całości wyposażenia tej nieruchomości, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - gdy z ustaleń faktycznych wynika, że przedmioty te były jedynie dowodem rzeczowym w sprawie oraz gdy brak jest ustaleń faktycznych na okoliczność czy przedmioty te usunięte zostały spod władztwa nabywców oraz jakie konkretne czynności sprawcze oskarżonego stanowią realizację współsprawstwa w ramach tego;

8) w zakresie pkt. 1.7 wyroku - polegający na przyjęciu, że P. K. (1), kierując zorganizowaną grupą przestępczą dopuścił się przestępstwa prania brudnych pieniędzy z ustaleniem, że środki płatnicze stanowiące przedmiot przestępstwa pochodzą z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw - gdy z opisu czynu wynika, że czynności sprawcze stanowiące realizację tego przestępstwa dokonywane miały być wspólnie z innymi osobami oraz z pominięciem, że od zarzutu paserstwa oskarżony został uniewinniony (pkt. 1.10 wyroku) i gdy ustalenia faktyczne nie pozwalają na dostateczną identyfikację źródła środków płatniczych stanowiących przedmiot przestępstwa;

9) w zakresie pkt. I. 8 wyroku - polegający na przyjęciu, że P. K. (1) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami dopuścił się przestępstwa złożenia fałszywego oświadczenia złożonego pod odpowiedzialnością karną - gdy z opisu czynu wynika, że oświadczenie takie składała inna osoba i gdy z kwalifikacji prawnej nie wynika by czyn popełniony został w formie współsprawstwa;

II. Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie ;

1) art.7 KPK przez oparcie ustaleń faktycznych na zeznaniach świadka M. Z. z pominięciem, że był on procesowo zainteresowany zaakceptowaniem jego wersji wydarzeń, że fakty przedstawia ogólnikowo bez możliwości wyodrębnienia ról współoskarżonych i sprzecznie z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i pominięciem części materiału dowodowego co wskazuje, że ocena dowodów nastąpiła z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego;

2) art. 413 § 1, § 2 pkt.1 KPK przez:

- pominięcie w określeniu czynu z pkt. II aktu oskarżenia znamion czynu z pkt. IX aktu oskarżenia - gdy, zgodnie z rozstrzygnięciem zawartym w pkt. 1.2 wyroku, czyn z pkt. XII aktu oskarżenia jest czynem współukarany,

- przyjęcie w kwalifikacji prawnej czynu z pkt. XII aktu oskarżenia przestępstwa art.2.33 § 1 i 6 - gdy z opisu czynu nie wynika by zarzucono popełnienie tego przestępstwa,

3) art. 424 § 1 i 2 KPK przez pominięcie w uzasadnieniu wyroku jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, w szczególności w zakresie przypisanemu oskarżonemu sprawstwa, współsprawstwa, sprawstwa kierowniczego lub współsprawstwa kierowniczego i niewyjaśnieniu podstaw przyjętych kwalifikacji prawnych czynów.

Stawiając powyższe zarzuty na podstawie 427 § 1 i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji.

Powyższe orzeczenie zaskarżył obrońca oskarżonego P. K. (1) - adw. P. S. (1) - zarzucając:

1. Obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 300 § 1 k.k. przez jego niewłaściwe zastosowanie do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1.3 wyroku, mimo iż pozorne nabycie nie może doprowadzić do udaremnienia lub uszczuplenia zaspokożenia wierzyciela;

- art. 233 S 1 i 6 k.k. przez ich niewłaściwe zastosowanie do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1.9 wyroku, mimo iż ustawa nie przewiduje możliwości odebrania przez pracownika banku oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej, a nadto nie nastąpiło uprzedzenie o takiej odpowiedzialności lub odebranie przyrzeczenia.

2. Mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

- art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. przez pomijanie i

zaniechanie wyjaśnienia istotnych okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego oraz czynienie ustaleń faktycznych pozbawionych podstaw dowodowych, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania i wskazań doświadczenia życiowego oraz dokonywanie ustaleń na niekorzyść oskarżonego w zakresie, którego dotyczyły pominięte i niewyjaśnione przez Sąd okoliczności;

- art. 404 S 2 k.p.k. przez kilkukrotne prowadzenie rozprawy po jej odroczeniu w dalszym

ciągu, mimo iż nie zachodziły wyjątkowe okoliczności uzasadniające takie postępowanie;

- art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. przez zaniechanie dokładnego określenia czynu przypisanego P. K. (1) w punkcie 1.9 w zakresie znamion poświadczenia nieprawdy;

- art. 630 k.p.k. przez jego niezastosowanie, mimo iż zachodziły ku temu podstawy.

3. Mające wpływ na treść orzeczenia błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę polegające na:

- przyjęciu, iż P. K. (1) zorganizował i kierował grupą przestępczą oraz kierował popełnianiem w jej ramach przestępstw, mimo iż wyżej wymieniony oskarżony nie odgrywał takiej roli w popełnieniu przestępstw związanych ze spółką (...);

- przyjęciu, iż A. i D. K. zostali wprowadzeniu w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości sprzedawanej nieruchomości oraz że ponieśli oni szkodę w wysokości 57 176 zł, mimo iż z wyraźnych zapisów zawartej przez nich umowy sprzedaży jednoznacznie wynika, że nabywali pensjonat bez wyposażenia i uiszczona cena dotyczyła tylko samej nieruchomości;

- przyjęciu, iż na szkodę (...) Sp. z o.o. dokonano wyłudzenia elektronarzędzi o wartości 10 665, 52 zł, mimo iż za część zamówionego towaru zapłacono przed jego dostarczeniem;

- przyjęciu, iż na szkodę Przedsiębiorstwa (...) dokonano wyłudzenia o wartości 600 zł, mimo iż w rzeczywistości nie została uiszczona kwota 300 zł;

- przyjęciu, iż od Biura Rachunkowego (...) we W. zostały wyłudzone usługi rachunkowe o wartości 2500 zł, mimo że usługi o wskazanej wartości nie zostały wykonane;

- przyjęciu, iż dowód osobisty (...) zawierał dane osobowe A. G. (1) i fotografię P. K. (1), mimo iż wizerunek osoby stanowi jej dane osobowe.

3. Rażąco niewspółmierność kar wymierzony oskarżonemu za czyn przypisane w punktach 1.1 - 1.7 oraz kary łącznej.

Z powodu powyższych uchybień wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania.

Powyższe orzeczenie zaskarżył obrońca – adw. M. M. - oskarżonego P. K. (2) zarzucając:

1. Obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 kpk, polegającą na dowolnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez:

przyznanie bezwzględnej wartości wiarygodności zeznaniom świadków M. Z. i M. S. (1) mimo: **1.** wcześniejszego skazania tych osób za li tylko udział w zorganizowanej grupie przestępczej, odtworzonej w tym postępowaniu pod przewodnictwem P. K. (2) i P. K. (1) - a co za tym idzie, niemożności przedstawienia przez te osoby innego świadectwa niż, odpowiadające ustaleniom faktycznym skazującego ich wyroku karnego, bez narażenia się na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań; **2.** wynikającego z odtworzonego rozmiaru wyłudzeń przeprowadzonych przez grupę przestępczą, oczywistego interesu tych świadków w umniejszeniu swojej roli w przestępnym procederze,

- rozstrzygnięcie wątpliwości wynikających z zeznań W. K., a dotyczących jej spostrzeżeń, co do charakteru i przyczyn wizyt P. K. (2) w siedzibie Spółki (...), przez uznanie za miarodajne tych z nich, które mimo braku poparcia szczegółowymi faktami zarejestrowanymi przez świadka, wskazują na kierowniczą rolę P. K. w „grupie przestępczej”.

2. Wynikający z tych uchybień błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, wbrew dowodom w sprawie, że:

- oskarżony P. K. (2) kierował zorganizowaną grupą przestępczą, która pod szyldem firmy (...) dokonywała wyłudzeń,

- oskarżony P. K. (2) zarządzał sprzedażą wyłudzonych na (...) towarów, a następnie dokonywał obrotu środkami pochodzącymi ze spieniężenia tych towarów za pośrednictwem rachunków bankowych, spełniając w ten sposób znamiona przestępstwa „prania brudnych pieniędzy”, pomimo: odnośnie sprzedawania towarów - braku jakichkolwiek wiarygodnych dowodów w tym względzie; zaś co do „prania brudnych pieniędzy” - braku dowodu na okoliczność pochodzenia środków obracanych przez oskarżonego z przestępstwa bezpośrednio lub pośrednio, oraz nie ustalenie, że zabiegi te doprowadziły do skutków opisanych w normie hipotezie przepisu art. 299 § 1 i 5 kk.

3. Obrazę prawa materialnego, a to przepisu art. 299 § 1 kk, przewidującego przestępstwo tzw. „prania brudnych pieniędzy”, przez jego niewłaściwe zastosowanie do sytuacji powierzchownie odtworzonego przez Sąd powtarzalnego zabiegu m. in. przesyłania środków, hipotetycznie pochodzących z przestępstwa, pomiędzy rachunkami bankowymi członków grupy, bez ustalenia: 1. pochodzenia tych środków 2. faktu że operacje takie zmierzały do „zatarcia” rzeczywistego pochodzenia środków, bądź taki efekt zamiarem ewentualnym był objęty, 3. a ponadto w okolicznościach, gdy odtworzone zabiegi transferu pieniędzy, ich pochodzenia faktycznie ukryć nie mogły.

4. Obrazę prawa materialnego, a to przepisu art. 300 § 1 kk, na skutek jego błędnego zastosowania w sytuacji, gdy pokrzywdzone podmioty były w rzeczywistości wierzycielami Spółki z o. (...), a nie „własnymi” wierzycielami P. K. (2) w rozumieniu wskazanego przepisu, a ponadto w takim stanie rzeczy, że rozporządzenie składnikiem majątku

w postaci nieruchomości budynkowej, w której ulokowano pensjonat (...) dotyczyło majątku Spółki, a nie majątku oskarżonego, przez co swojego majątku uszczuplić on nie mógł.

5. Obrazę prawa procesowego, a to art. 34 § 3 kpk przez nieuzasadnione wyłączenie do odrębnego rozpoznania sprawy oskarżonego G. K. (1), tuż przed zamknięciem przewodu sądowego, a po przeszło pięcioletnim, łącznym prowadzeniu postępowania, mimo braku wyraźnych okoliczności utrudniających ich łączne rozpoznanie.

6. Obrazę prawa procesowego, a to art. 406 § 1 kpk przez nieudzielenie głosu oskarżonemu oraz jego obrońcy, w uzasadnionej okolicznościach nieobecności, spowodowanej przekonaniem o obiektywnej przeszkodzie w postaci niespodziewanej choroby obrońcy G. K. (1).

Ewentualnie wyrokowi temu zarzucił:

7. Rażąco niewspółmierność wymierzonej kary.

Na tak sformułowanych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów.

Ewentualnie wniósł o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Pisma procesowe zatytułowane jako apelacja złożył P. K. (2) (k.7995-7999 t), złożone zostało także pismo procesowe zatytułowane jako uzupełnienie apelacji podpisane przez P. K. (2) i jego obrońcę (k.8111-8131, 8133-8153 t.40)

W odpowiedzi na apelacje obrońców P. K. (1) i P. K. (2), pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego - (...) Sp. z o.o. wniósł o ich oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych P. K. (1) i P. K. (2) po części zasługiwały na uwzględnienie, co skutkowało określonymi zmianami zaskarżonego wyroku.

Ustosunkowując się do poszczególnych zarzutów zwartych we wniesionych środka odwoławczych, Sąd Apelacyjny stwierdza, co następuje:

odnośnie zarzutu obrazę przepisów prawa procesowego- art. 34§3 k.p.k. i art. 406 §1 k.p.k. podnoszonego w apelacji obrońcy P. K. (2):

Wbrew stanowisko prezentowanemu przez obrońcę P. K. (2), Sąd I instancji nie dopuścił się obrazę art. 34§3 k.p.k. poprzez wyłączenie do odrębnego rozpoznania sprawy przeciwko G. K. (1). Tak samo nie zostało naruszone prawo do obrony P. K. (2), czego jego obrońca upatruje się w tym, że oskarżony oraz jego obrońca pozbawieni zostali możliwości zabrania głosu w trybie art. 406§1 k.p.k., po zamknięciu przewodu sądowego.

Czego skarżący nie kwestionuje, na rozprawę 11.04.2016 r., kiedy zamknięto przewód sądowy, nie stawił się oskarżony P. K. (2) ani jego obrońca, prawidłowo zawiadomieni o tym terminie, nie przesłali żadnych pism, w których wskazywaliby na przeszkody do prowadzenia rozprawy tego dnia z ich udziałem. Nie stawili się także oskarżony G. K. (1) i jego obrońca. Pismem z dnia 09.04.2016 r. obrońca G. K. (1) (pismo nadane zostało 09.04.2016 r. faksem o godz. 17.26- k.7753 t. 39) poinformował, że nie stawi się na rozprawy 11 i 15 kwietnia 2016 r. z powodu urazu kolana, z wnioskiem o zarządzenie przerwy do 20.04.2016 r., ponieważ oskarżony nie wyraża zgody na prowadzenie rozprawy pod jej nieobecność, do pisma dołączono zaświadczenie lekarskie potwierdzające niezdolność do stawiennictwa (k.7759-7760 t.39).

Na rozprawie 11.04.2106 r. Sąd Okręgowy we Włocławku postanowił na podstawie art. 34§3 k.p.k. wyłączyć do odrębnego postępowania sprawę w części dotyczącej G. K. (1) z powodu okoliczności poważnie utrudniających łączne rozpoznanie sprawy przeciwko wszystkim oskarżonym a wynikających z powtarzającego się przedkładania przez

obrońców oskarżonych K. i K. oraz osk. K. zaświadczeń od lekarzy sądowych wobec czego zachodzi obawa, że w przypadku wyznaczenia kolejnych terminów sytuacja ta będzie się dalej powtarzać, co doprowadzi do przewlekłości procesu i w niedalekiej przyszłości mogłoby stwarzać konieczność prowadzenia rozprawy od początku z uwagi na okres jaki upłynął od ostatnich czynności procesowych (k. 7763 t. 39).

Całkowicie nie jest przekonujące tłumaczenie obrońcy P. K. (2), który swoje, a także oskarżonego, niestawiennictwo na rozprawie 11.04.2016 r. stara się usprawiedliwić przekonaniem, że Sąd tego dnia nie będzie procedował w sytuacji formalnej przeszkody ku temu jaką była nieoczekiwana choroba obrońcy G. K. (1), o czym obrońca P. K. (2) powziął wiadomość, zaś łączność przedmiotowa utrwalona kilkuletnim procesem i zależnością stanowisk poszczególnych oskarżonych uzasadni nieprowadzenie czynności w dniu choroby obrońcy G. K. (1).

Takie wewnętrzne przekonanie obrońcy P. K. (2) jest nieuprawnione już mając na względzie charakter czynów zarzucanych G. K. (1). G. K. (1) oskarżony został o udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą kierować mieli P. K. (1) i P. K. (2), ale tylko o cztery zachowania wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 286§1 k.k. i jedno przestępstwo z art. 299 k.k.

Winni zatem liczyć się P. K. (2) i P. K. (1) oraz ich obrońcy, że sprawa w głównym wątku, a taki ich dotyczył, może się zakończyć niezależnie od stawiennictwa G. K. (1).

Taki wniosek jest tym bardziej uprawniony jeśli się zważy starania Sądu Okręgowego we Włocławku zmierzające do zakończenia trwającego istotnie kilka lat procesu.

Wskazać chociażby należy, że już wcześniej, postanowieniem z 15.04.2014 r (k.7025v t. 34) w związku z przedkładanymi zaświadczeniami od lekarza sądowego, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza na okoliczność czy stan zdrowia G. K. (1) uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie i uczestnictwo w rozprawie.

Z uzyskanej opinii biegłej wynikało, że oskarżony może uczestniczyć w posiedzeniach sądowych (k.7051-7052 t. 35).

08.12.2015 r. (k.7634 t. 38) obrońca P. K. (2) wniósł o odroczenie rozprawy wyznaczonej na 09.12.2015 z uwagi na zabieg operacyjny 09.12. 2015 r. i 6- tygodniową rehabilitację. Przewodniczący zarządził przerwę do 11 stycznia i 2 lutego 2016 r. ale też Sąd pismem z 11.12.2015 r zawiadomił Okręgową Radę Adwokacką w W. o podejrzeniu celowego przedłużania procesu przez adwokata M. M. (k. 7647 t. 38).

01.02.2016 r. ORA w W. zawiadomiła, że nie stwierdzono podstaw do stosowania wobec adwokata M. M. sankcji dyscyplinarnych ponieważ jego absencja nie była motywowana chęcią przewlekania postępowania (k. 7686 t.38).

01.02.2016r. obrońca G. K. (1) złożyła wniosek o odroczenie rozprawy z 02.02.2016 r. przedkładając zwolnienie lekarskie (k.7687 t. 38), wobec czego zarządzono przerwę do 08.03.2016 r. i 23.03.2016 r.

17.02.2016 r. wpłynął wniosek obrońcy P. K. (2) o zmianę terminu z 08.03.2016 r. ponieważ tego samego dnia wyznaczono rozprawę w Sądzie Okręgowym Katowicach w sprawie XVI K 21/14.

08.03.2016 r. zarządzono przerwę do 23.03.2016 r.

21.03. wpłynął wniosek obrońcy P. K. (2) o odroczenie rozprawy z powodu choroby oskarżonego (7714 t. 39). Z dołączonego zaświadczenia lekarskiego wynikało, że oskarżony nie może się stawić na rozprawie w okresie 21.03.-06.04.2016 r. (k. 7715 t. 39).

Na rozprawie 23.03.2016 r. wobec wątpliwości czy zaświadczenie nie zostało uzyskane w celu dalszego przedłużania postępowania dopuszczono dowód z opinii ortopedy w celu ustalenia, czy oskarżony w okresie 21.03.-06.04. był obłożnie chory i nie mógł uczestniczyć w rozprawie i jaki jest aktualny stan jego zdrowia (k.7717v t. 39), zarządzono przerwę w rozprawie do 11,15 i 20 kwietnia 2016 r.

Pismem z 04.04.2016 r. obrońca P. K. (2) wniósł o zmianę terminu badania przez biegłego wyznaczonego na 07.04.2016 r., ponieważ tego dnia wyznaczono rozprawę przed Sądem w Katowicach, w której oskarżony zamierzał uczestniczyć (k. 7757 t. 39).

Wobec wydania wyroku 11.04.2016 r., zniesiono terminy 15 i 20 kwietnia 2016 r., uchylono także postanowienie z 23.03.2016 r. o powołaniu biegłego specjalisty ortopedy.

W świetle przedstawionego wyżej sposobu procedowania Sądu I instancji, zarzuty obrazy przepisów postępowania podnoszone przez obrońcę P. K. (2) uznać trzeba za oczywiście bezzasadne. Podkreślić nadto trzeba, że to przecież nie konieczność przeprowadzenia licznych dowodów powodowała, że przy odraczaniu, czy zarządzaniu przerw, oznaczano więcej niż jeden termin rozprawy. Było to efektem z jednej strony wniosków stron o zniesienie z różnych powodów kolejnych terminów, a z drugiej strony determinacji Sądu aby proces jak najszybciej został zakończony.

odnośnie czynów zarzucanych oskarżonym w punktach I i XIII aktu oskarżenia a przypisanych w punktach I.1 i II.1 wyroku:

Przepisy obowiązującego Kodeksu karnego nie definiują znaczenia zorganizowanej grupy przestępczej, jednakże orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych wskazało na kilka niezbędnych elementów, których występowanie w działaniu grupy należało stwierdzić, by móc przyjąć, że grupa przestępcza ma charakter zorganizowany, a danej osobie przypisać kierowanie taką grupą.

W świetle bogatego orzecznictwa sądowego i poglądów prezentowanych w literaturze prawa karnego należy uznać, że „zorganizowana grupa przestępcza” winna składać się z przynajmniej trzech osób. Jest to wyższa forma zorganizowania niż współsprawstwo, czy nawet potocznie określana „szajką” grupa luźno powiązanych ze sobą osób planujących popełnianie przestępstw. Obranym zasadniczym celem stworzonej struktury jest popełnianie przestępstw, z założenia stałe, ale też zorientowane na nadarzącą się okazję i gdy występuje potrzeba zdobycia środków koniecznych do dalszego funkcjonowania w założonym charakterze. Mimo że z określeniem „zorganizowana” kojarzy się istnienie rozplanowanej wewnętrznej struktury, nie jest to jednak konieczne, albowiem członkowie zorganizowanej grupy przestępczej najczęściej dobierają się spośród osób znanych sobie nawzajem o określonych i pożądanym przez pozostałych członków, umiejętnościach sprawczych czy organizacyjnych. Stąd nie jest wymagany jakiś schemat wewnętrznej struktury stworzonej organizacji, jak również nie jest wymagany jej niezmienny skład. Konieczne za to jest hierarchiczne podporządkowanie większości członków wyodrębnionemu kierownictwu jednoosobowemu lub kolektywnemu, które wytycza kierunki działania grupy, dzieli łupy i zyski. Osoby wchodzące w skład struktury grupy mogą się zmieniać, zarówno może ich przybywać w wypadku rozrastania się grupy, jak też ubywać z różnych powodów, w tym z własnej woli członków, jak i wbrew ich woli (pozbawienie wolności, choroba, wyjazd). Przestępstwa mogą być popełniane przez członków grupy w różnej konfiguracji - wszyscy, część, czy też indywidualnie, ale koniecznie w ramach istniejącej grupy, gdyż łączyć ich musi wspólna chęć popełniania przestępstw i gotowość do działań na rzecz grupy, które mogą ułatwić popełnianie przestępstw. Związane to może być ze zbieraniem informacji o osobach i miejscach planowanych przestępstw, czy też zdobywaniem terenów do prowadzenia wyłącznej działalności przestępczej, opracowywaniem planów działania, przygotowywaniem niezbędnych środków do popełniania przestępstwa, stwarzaniem gotowości ukrycia przedmiotów pochodzących z przestępstwa. Istotne jest to, żeby całość działań podejmowana była w interesie całej grupy, w ramach jej istnienia, a nie poza nią. Kierownictwo grupą może sprawować jedna lub więcej osób. (vide: wyrok SN z 26.10.2008 r VKK 141/08. Lex nr 469416, wyrok SN z 08.02.2011r IVKK 124/10, OSNwSK 2011/1/289, wyrok SA w Krakowie z 7.12.2000 r II AKa 184/00, KZS 2001/1/20, wyrok SA w Krakowie z 5.12.2007 r, II AKa 181/07, KZS 2008/3/34, wyrok SA w Katowicach z 16.07.2009 r, II AKa 150/09, Lex nr 519648).

Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu I instancji, że istniała tak rozumiana zorganizowana grupa przestępcza, której celem było przede wszystkim popełnianie oszustw na szkodę szeregu podmiotów pod szyldem nabytej przez grupę firmy (...) Sp. z o.o.

Co do samego sposobu funkcjonowania grupy trafne są uwagi Sądu I instancji zawarte w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku (str.70) .Na funkcjonowanie zorganizowanej grupy przestępczej w oczywisty sposób wskazują już okoliczności przejęcia firmy (...), dalsze zachowania poszczególnych członków grupy, którzy podając się za przedstawicieli handlowych firmy (...) zamawiali towary i usługi bez zamiaru zapłaty, a do „prania” pieniędzy pochodzących z dokonywanych oszustw wykorzystywali konta założone w (...). Osoby te nie posługiwały się własnymi danymi personalnymi: M. Z. podawał się za M. B., J. G. za B. H., T. M. za T. R., M. S. (1) za A. N., P. K. (3) za P. K. (5). Także P. K. (1) ukrywał swoje dane przedstawiając się jako A. G. (1).

O ile jednak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uprawniał do przyjęcia, że grupą tą kierował P. K. (1), to całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie nie pozwalał na przypisanie takiej roli P. K. (2).

Zauważyć trzeba, że już Sąd I instancji z opisu struktury grupy przedstawionej w akcie oskarżenia wyeliminował kierowniczą w niej rolę J. G..

Niewątpliwie kluczowym dowodem w przedmiotowej sprawie, wskazującym na sprawstwo P. K. (1) i P. K. (2) co do określonych przestępczych zachowań są wyjaśnienia i zeznania składane przez M. Z..

Sąd odwoławczy nie podzielił stawianego w apelacjach obrońców P. K. (1) i P. K. (2) zarzutu obrazy art. 7 k.p.k., co miałyby zdaniem skarżących przejawiać się w dowolnej ocenie depozycji M. Z.. Z pewnością, przy ocenie dowodu z pomówienia, a takim są relacje M. Z., zachować trzeba szczególną ostrożność. Nie sposób zarzucić Sądowi I instancji, że takiej ostrożności nie zachował. Dostrzegając procesowe zainteresowanie M. Z. (czy też M. S. (1), której wiarygodność kontestuje obrońca P. K. (2)) stwierdzić trzeba, że brak jest racjonalnych powodów do zakwestionowania wiarygodności wyjaśnień czy zeznań tego świadka. Rację ma Sąd I instancji, że M. Z. i M. S. (1) nie ukrywali swojego zaangażowania w wyludzeniu mienia i usług pod szyldem firmy (...).

M. Z. był wielokrotnie przesłuchiwany na przestrzeni kilku, stąd też nie może dziwić, że pewne szczegóły przestępczej działalności podaje nie do końca zbieżnie ze sobą. Nie jest jednak tak, jak to stara się wykazać obrońca P. K. (2) w piśmie procesowym z 02.02.2017 r., w którym przywołuje fragmenty zeznań M. Z. z różnych spraw, że rozbieżności te są na tyle znaczące, że winny przemawiać za odmową wiary depozycjom M. Z..

Podobnie rzecz się ma jeżeli chodzi o przytaczane fragmenty, wyrwanych z kontekstu wypowiedzi M. Z., przez obrońcę P. K. (1)- adwokata P. S. (1).

Jako całkowicie uprawnione w świetle całokształtu okoliczności sprawy Sąd odwoławczy ocenia przypisanie P. K. (1) kierownictwa grupą przestępczą jakiej dotyczy przedmiotowa sprawa.

Obrońcy P. K. (1) nie podjęli próby podważenia trafności ustaleń Sądu I instancji z których wynika, że to P. K. (1) posługujący się fałszywymi danymi A. G. (1), wraz z J. G., występującym jako B. H., doprowadził do zakupu 15.03.2006 r. od Z. K. i jego żony W., udziałów w firmie (...) Sp. z o.o. przez podstawioną osobę, jaką był G. H..

Nie może być wątpliwości w świetle zeznań Z. K., że to P. K. (1) i J. G. zaproponowali mu kupno przez siebie udziałów w firmie (...), zapewniali, że do czasu przejścia na emeryturę będzie on zatrudniony na stanowisku dyrektora (k. 2141-2141v t.11).

O rzeczywistej przy tym roli P. K. (1) świadczą już zeznania Z. K. z 27.07.2010 r. z których wynika, że kiedy rozmawiał z nim po tym, jak wypłacił z konta firmy pieniądze dla pracowników (Z. K.), oskarżony wulgarnie go wyzywał, a potem powiedział, że jak chce doczekać emerytury to nie ma się wtrącać w sprawy firmy (k.3006 t. 16).

Okoliczność ta w powiązaniu z relacjami M. Z. pozwala na przyjęcie, że to P. K. (1) kierował grupą osób, która pojawiła się w firmie (...), a której zadaniem było dokonanie zakupu jak największej ilości różnego rodzaju towarów bez zamiaru zapłaty i dalsza sprzedaż z zyskiem. Podobnie rzecz się miała z wieloma usługami.

Prawdą jest, że 18.10.2010 r. M. Z. wskazał, że rola G. polegała na tym, że on jakby był „motorem napędowym”, jednak na tym wypowiedź M. Z. się nie kończy, bo z dalszego jej ciągu wynika, że tym „motorem napędowym” J. G. był co do samych pomysłów co można zrobić i w jaki sposób żeby wyciągnąć jak najwięcej pieniędzy. W tych samych wyjaśnieniach M. Z. podaje, że struktura grupy była taka, że największym decydentem, czyli osobą która podejmuje decyzje był P. K. (1), on zajmował się przejmowaniem zadłużonych spółek, z tych firm był wyludzany towar, co polegało na tym, że w różnych firmach, w różnych konfiguracjach osobowych działały osoby na zlecenie G., K. i K. (k.35441-3542 t. 18).

Podkreślając wyjaśnienia M. Z. z 17.09.2010 r. (k.3206 t. 17) w których stwierdził on, że kiedy grupa przejęła (...) to wszystkim kierował J. G., do niego dzwonili pozostali w każdej kluczowej sprawie związanej z tą firmą, obrońca zdaje się nie dostrzegać pozostałych treści w tych relacjach zawartych, jak chociażby wskazania przez świadka, że rola P. K. (1) polegała na tym, że on mówił, że mają zamawiać jak najwięcej towaru, P. K. (1), ps (...) wyspecjalizował się w przejmowaniu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, ale jego rola nie kończyła się na przejęciu firmy, miał cały czas kontrolę nad przejętą firmą i nad tym co jest wyludzane.

Zauważyć trzeba, że właśnie w tym wyraża się sprawstwo kierownicze- kierowaniu wykonaniem przestępstwa przez inną osobę. Stwierdzenie natomiast M. Z., że całą grupą kierował J. G., on podejmował główne decyzje i jego wszyscy słuchali (k.3205) w kontekście składanych przez niego depozycji rozumieć trzeba w ten sposób, że wydawał on polecenia osobom bezpośrednio realizującym określone wyludzenia.

O trafności takiego stanowiska upewnia wypowiedź M. Z. z rozprawy 04.11.2011r. kiedy stwierdził, że według jego wiedzy najwięcej poleceń wydawał K. (1), on był motorem napędowym, zajmował się przejmowaniem spółek. G. natomiast jakby dostarczał różne pomysły jak zarobić pieniądze (k.4861 v t. 24). Dalej świadek stwierdził, że to K. (1) miał największą charyzmę: „Wszystkimi poczynaniami kierowały te 3 osoby, które wskazałem. Gdybym miał wskazać jedną osobę nadrzędną- to twierdzą, że był to K. (1). On był taką osobą, którą podziwiali, miał swoje wizje do robienia kasy. Ja się nie domyślam, ja to wiem. Ja byłem z nimi na wielu spotkaniach. Jeśli mam wskazać który z tych trzech jest wyżej- to K. (1)” (k.4865 t.24) .

Słusznie adwokat P. S. (1) wskazuje na dużą samodzielność M. Z., jednak z całą pewnością to nie on był „właścicielem” spółek nabywanych na podstawie osoby. W oczywisty sposób tezie takiej przeczą relacje J. G., o czym będzie mowa niżej. Przy okazji oszustw dokonywanych pod szyldem firmy (...) oczywiste jest, że M. Z. musiał wykazywać się samodzielnością w działaniu, był przecież po przejęciu firmy jej dyrektorem handlowym.

Skoro w relacjach M. Z. brak jest takich rozbieżności, które poddawałyby w wątpliwość wiarygodność podawanych przez niego faktów, to tym samym chybiony jest zarzut adwokata P. S. (1) obrazy art. 404§2 k.p.k., który niedostrzeżenie tych rzekomych rozbieżności wiąże z nieuzasadnionymi odstępstwami od zasady ciągłości rozprawy.

Takich zresztą nieuzasadnionych odstępstw, mimo że postępowanie przed Sądem I instancji trwało długo, Sąd odwoławczy nie stwierdził.

Dla porządku przywołać należy decyzje procesowe podejmowane w okresach, kiedy obrońca zarzuca naruszenie przepisu art. 404§2 k.p.k.

24 października 2013 r.- 15 kwietnia 2014 r.:

24.10.2013 r zarządzono przerwę do 19.11.2013 r.,

19.11.2013 r. obrońca osk. P. K. (2) telefonicznie zawiadomił, że nie może się stawić, ponieważ zostało nieoczekiwanie wyznaczone posiedzenie w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania w sprawie jego innego klienta przed SR we Wrocławiu i wnosi o odroczenie rozprawy (k.6757 t. 34), na rozprawę nie stawili się także świadkowie,

19.11.2013 r. przerwano rozprawę do 17.12.2013 r.,

na rozprawę 17.12.2013 r. nie stawili się świadkowie, rozprawę przerwano do 14.01.2014 r., odnośnie świadka G. H. Sąd zlecił policji ustalenie miejsca pobytu, podobnie co do J. G.,

14.01.2014 r. świadkowie ponownie nie stawili się, odroczone rozprawę do 26.02.2014r, Sąd zwrócił się o przesłuchanie jednego ze świadków w drodze pomocy sądowej,

25.02.2014 r obrońca P. K. (1) złożył wniosek o odroczenie rozprawy z powodu choroby obrońcy (k.6914 t. 34), ponownie na rozprawę nie stawili się świadkowie, Sąd postanowił ze względu m.in. na zwolnienie lekarskie obrońcy P. K. (1), terminy rozpraw przed innymi sądami przed którymi występuje P. K. (3), odroczyć rozprawę do 15.04. i 06.05. 2014 r.

od 16 czerwca 2014 r. do 28 stycznia 2015 r.:

16 .06.2014 r z uwagi na urlop przewodniczącego odroczone rozprawę do 18.09.2014 r.,

16.09.2014 r. wpłynął wniosek obrońcy P. K. (2) o odroczenie rozprawy 16.09. z powodu choroby oskarżonego (k.7137 t.36),

16.09. 2014 r. odroczone rozprawę do 12.11.2014 r .,

12.11.2014 r. wpłynęło oświadczenie G. K. (1) że nie może stawić się na rozprawę z powodu przebytego zabiegu operacyjnego, z dołączonego zaświadczenia z 10.11.2014 r. wynikało, że oskarżony może stawić się po upływie 2 miesięcy (k.7175,7178 t.36)

12.11. 2014 r. Sąd odroczył rozprawę do 12.01.2015 r.,

z opinii jaka wpłynęła 17.12.2014 r. wynikało, że G. K. (1) może uczestniczyć w rozprawach (k.7128-7129 t. 36),

od 27 października 2015 do 11 kwietnia 2016 r.:

27 października 2015 r. odroczone rozprawę do 9 grudnia 2015 r.- jak proces przebiegał dalej przedstawiono wyżej ustosunkowując się do zarzutu apelacji obrońcy P. K. (2) naruszenia prawa do obrony oskarżonego.

Trudno uznać, aby któraś z powyższych decyzji o zarządzeniu przerwy, czy odroczeniu rozprawy była niezasadna.

O trafności wniosków wyprowadzonych przez Sąd I instancji z depozycji M. Z. upewniają relacje J. G.. Żadna z wniesionych skarg nie zawiera zarzutów kwestionujących wiarygodność tego świadka. Szczególnie istotne są wyjaśnienia J. G. składane w postępowaniu V Ds. 82/10 prowadzonym przez Prokuraturę Okręgową C. (odczytane w przedmiotowej sprawie na rozprawie 23.06.2015 r. k. 7434, t. 37).

Opisując 17.01.2012 r. przestępczą działalność J. G. wskazał, że G. K. (2) (brat P. K. (2)- dop. S.A.) zaproponował mu w 2005 r., że może zacząć pracować w spółkach, które dokonywały wyłudzeń. Jedną ze spółek była (...) w G. i przy tej okazji poznał (...), czyli G. K. (3) i M. Z..Relacjonując mechanizm wyłudzeń J. G. podał, że na początku zamawianie towarów zlecał (...), a potem on też wyszukiwał na portalach biznesowych towary, których chęć zakupu ktoś wyrażał, na przykład ktoś chciał kupić duże ilości styropianu, to zlecał w biurze, że jest potrzebny styropian. Dalej J. G. wyjaśniał, że po zakończeniu pracy w (...) zaczął jeździć z (...) przejmować zadłużone spółki, w prasie zamieszczane były ogłoszenia z ofertami kupna zadłużonych spółek, w odpowiedzi dzwonili chętni pozbycia się spółek, wszystkie telefony były do (...). (k.7109-7112 t.35).

Aczkolwiek wyjaśnienia te dotyczą innych spółek, nie mogą jednak w przekonaniu Sądu Apelacyjnego, pozostać bez wpływu na ocenę wiarygodności M. Z. co do roli odegranej przez P. K. (1) w przypadku firmy (...).

Wymowny jest fragment wyjaśnień J. G., kiedy wskazując na G. W. jako jedną z osób dokonujących wyłudzeń w firmie (...) z R. podał, że dużo o tej osobie słyszał od (...): „(...) mówił, że to jeden z **jego** najlepszych prezesów” (k.7112 t. 35).

Z kolei w sprawie II K 69/08 Sądu Okręgowego we Włocławku na rozprawie 13.05.2012 r. J. G. utrzymując, że w (...)nikomu nie zlecał dokonywania wyłudzeń wyjaśnił, że prawdą jest, iż doprowadził do przejęcia spółki i miał z jej majątku korzyści, co jakiś czas dostawał pieniądze od K. (1), który mówił, że to pieniądze z (...). K. (1) pieniądze dawał mu gotówką, wiedział, że pieniądze pochodzą z przestępstw (k.7261 v t. 36).

O prawidłowo określonej roli P. K. (1) świadczy wreszcie i to, że to na jego polecenie członkowie grupy zakładali konta w E. służące do przepływu środków pieniężnych uzyskanych z przestępstw (vide: zeznania M. S. (1) k. 6685 t. 33). Słusznie także przywołuje Sąd I instancji jako jeden z argumentów przekonujących o tym, że to P. K. (1) kierował grupą fakt ujawnienia przy oskarżonym notatnika zawierającego poczynione przez niego zapiski dotyczące planowanych do przejęcia spółek (vide: str. 67 uzasadnienia wyroku).

Sąd odwoławczy uznał natomiast za zasadną apelację obrońcy P. K. (2) w części w jakiej kwestionuje trafność ustalenia Sądu I instancji, że także ten oskarżony, a nie tylko P. K. (1) kierował grupą przestępczą.

Sąd I instancji opierał się w tym zakresie przede wszystkim na relacjach M. Z..

Swoje przekonania natomiast, jak dowodzi analiza jego depozycji, M. Z. wywodził z faktu znacznej roli w grupie P. K. (2)- z tego, że polecał zamawiać określone towary, zajmował się ich sprzedażą, dzielił pieniądze uzyskiwane z przestępstw, czego M. Z. był świadkiem.

Podkreślić należy, że z faktu, że P. K. (2) nie był podrzędnym członkiem grupy nie wynika jeszcze, że nią kierował. Nie przyjął przecież Sąd I instancji za aktem oskarżenia, że grupą kierował i J. G., a przecież zgromadzone dowody, w tym i relacje samego J. G. wskazują na to, że w strukturze grupy zajmował wysokie stanowisko. To przecież on, jak trafnie ustalił Sąd I instancji, wraz z P. K. (1) doprowadził do wyzbycia się przez małżonków K. udziałów w firmie (...).

Tłumacząc na rozprawie 04.11.2011r. co rozumie przez pojęcie zorganizowanej grupy przestępczej M. Z. stwierdził, że grupą kierował K. (1), G. i K. (2), skład osobowy zmieniał się w różnych miastach i w różnych spółkach, pozostali wykonywali polecenia tych trzech. Dalej jednak świadek podał: „Uściślając tak naprawdę to dwóch bo K. (2) był od sprzedaży towarów i pieniędzy, natomiast stricte polecenia wydawali K. (1) i G.. K. (2) zarządzał kasą, dzielił i wypłacał” (k.4861 v t. 24).

18.10.2010 r. M. Z. wyjaśnił, że z tego co wie, to przy samym przejęciu spółki (...) był tylko G. i K. (1), tylko oni rozmawiali z K., K. (2) trzymał się z boku bo nie do wszystkich spółek jeździli razem, rola K. (1) jest wiadoma, był cały czas jakby motorem napędowym, miał taką charyzmę wśród chłopaków, wszyscy widzieli w nim takiego kogoś który ma taką jakby wizję do zarabiania pieniędzy (k.3545-3546 t.18).

Także i ta wypowiedź wskazuje na kierowniczą rolę wyłącznie P. K. (1).

Wyjaśnienia i zeznania J. G. nie zawierają takich informacji, które by wskazywały, że P. K. (2) kierował obok P. K. (1) przestępczą grupą.

Żadnych pewnych wniosków co do kierowniczej roli odgrywanej przez P. K. (2) nie da się wyprowadzić także z relacji M. S. (1). Na rozprawie M. S. (1) w istocie wskazywała, że spółką (...) kierowali P. K. (1), J. G. i P. K. (2), oni mówili co trzeba zamówić, zajmowali się kupowaniem spółek, a następnie przepisywaniem ich na swoich prezesów. K. (1) i K. (2) często bywali w (...), przyjeżdżali, wchodzili na chwilę do biura, mówili H. co trzeba zamówić.

Świadek stwierdziła, że z tych trzech, to jest G., K. (1) i K. (2) to każdy miał coś do powiedzenia, mówili, żeby odwlekać kwestie zapłaty, czyli żeby zwodzić wierzycieli, dzieli się zyskami, ale ostatecznie nie potrafiła powiedzieć, który z nich miał głos decydujący (k.6682-6687, t.33).

Żadne istotne informacje co do zaangażowania P. K. (2) nie wypływają także z zeznań pracowników pensjonatu (...) M. U. (k.66-66v,952v-953v,1064v-1065,1367v-1368 ,6034v-6035 t.30), A. R. (67v-69v,959-960,1064v-1065,1495v-1496 t.8,1716v, 4491v-4492 t. 23), A. U. (k.77v-78, 956v-957 t.5,1365-1366,1493v,1720v, 6034-6034v t.30), A. K. (1) (k.977v-978v,1497-1498, 6035v t. 30), E. K. (k.981-982,1068v-1069,1499-1500, 6035v-6036 t.30), P. S. (2) (k.1148v-1149,6340 v t. 32). Można z nich wyprowadzić tylko wniosek, że P. K. (2) był w tym pensjonacie.

Podobnie rzecz się ma z pracownikami firmy (...). Z relacji J. L. (1553-1554v, 5128-5128v t.26), M. S. (2) (k .932v, 1466-1467,4831 t. 24), K. L. (k25v-26v,928-928v,1092v, 1406, 4667v-4668 t.24), M. L. (1) (935v-936v,1094,1408v, 4830v t.24) wynika, że tak jak w pensjonacie (...), P. K. (2) pojawiał się w firmie (...), świadkowie jednak nie podawali, aby podejmował jakieś określone działania, zgodnie natomiast opisywali znaczne zaangażowanie M. Z..

Z. K. co do P. K. (2) stwierdził, że oskarżonego nie zna, nie kojarzy, nie widział go w spółce (k.7434 t. 37). Trudno natomiast zgodzić się z Sądem I instancji (str. 66 uzasadnienia wyroku), że zeznania W. K. w istocie zawierają takie treści, które wskazują, że grupą przestępczą kierował także P. K. (2).

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że odnośnie czynów przypisanych w punktach I.1 i II.1 dodatkowo ustalił, że oskarżony P. K. (2) nie organizował i nie kierował grupą przestępczą a z opisu celów grupy wyeliminował popełniania przestępstw paserstw skoro oskarżeni zostali uniewinnieni od paserstwa zarzucanego w punktach V i XVII aktu oskarżenia, na co słusznie zwrócił uwagę adwokat A. P..

Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do złagodzenia wymierzonej oskarżonemu P. K. (1) kary 2 pozbawienia wolności mając na uwadze, że zbliżona jest ona do dolnego ustawowego zagrożenia, po stronie zaś oskarżonego występuje szereg istotnych okoliczności obciążających.

Przy zmianie opisu czynu, P. K. (2) w miejsce przestępstwa z art. 258§3 k.k. przypisano występki z art. 258§1 k.k. Za czyn ten Sąd odwoławczy skazał oskarżonego na karę roku pozbawienia wolności uznając, że jest ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, odpowiada roli jaką oskarżony odgrywał w zorganizowanej grupie przestępczej, uwzględnia pozostałe okoliczności istotne dla kształtowania kary wskazane w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.

Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że brak było wątpliwości co do stanu poczytalności oskarżonego, zasadna była decyzja o oddaleniu wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów (k.7537 t.37).

Stanowisko Sądu I instancji zasługiwało na pełną aprobatę jeżeli się zważy, że z kompendium wizyt pacjenta-NZOZ Przychodni (...)w W. wynika, że w okresie od 1997r do 05.11.2012 r. P. K. (2) był w Przychodni tylko 10 razy, zgłaszał się do poradni (...). W dokumentacji lekarskiej ,05.11.2012 r wskazano na osobowość (...) oskarżonego, widnieje w niej też zapis, że pacjent stara się manipulować badającym k. ((...)-7534 t. 37).

odnośnie czynów zarzucanych oskarżonym w punktach II i XIV a przypisanych w punktach I.2 wyroku i II.2 wyroku i w odniesieniu do czynów zarzucanych P. K. (2) w punktach XVIII, XIX ,XX aktu oskarżenia a przypisanych w punktach II.5 i II.6 wyroku:

W świetle całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie nie może budzić wątpliwości, że ustalenia przez Sąd I instancji członkowie zorganizowanej grupy przestępczej wyłudziły towary i usługi na szkodę pokrzywdzonych wymienionych w punkcie II aktu oskarżenia. Sąd odwoławczy nie dostrzegł potrzeby przytaczania za Sądem I instancji ustaleń zawartych w pisemnych motywach zaskarżonego precyzujących działania konkretnych członków grupy doprowadzające poszczególnych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Nie budzą zastrzeżeń korekty opisu czynu z punktu II aktu oskarżenia dokonane w zaskarżonym wyroku w punkcie I.2.

Prawdą jest co podnoszą obrońcy, że P. K. (1) nie był bezpośrednio zaangażowany w poszczególne oszustwa, a członkowie grupy, wśród których szczególną aktywność wykazywali M. S. (1) i M. Z., czego zresztą nie ukrywali składając wyjaśnienia i zeznania.

Jednak to właśnie w celu dokonywania przestępstw, w tym przede wszystkim oszustw P. K. (1) założył grupę i nią kierował, on polecał- po doprowadzeniu przez siebie do sprzedaży przez małżonków K. na rzecz G. H. (pełniącego rolę tak zwanego „słupa”) udziałów w firmie (...)- osobom biorącym udział w grupie (rzekomo zatrudnionym w firmie (...)) po jej przejęciu) nawiązywanie kontaktów z jak największą liczbą kontrahentów, zamawianie jak największej ilości towarów i niezbędnych usług, bez zamiaru płacenia za nie.

Jak zeznał J. G. w sprawie przeciwko Z. K. na rozprawie 16.12.2014 r., charakteryzując prowadzoną przestępczą działalność: „Kupowaliśmy na tę spółkę materiały na zasadzie ile się dało i od kogo się dało” (...) chyba długo nie działaliśmy, zwykle działaliśmy jak długo się dało (...) Pensjonat kupiła osoba nieorientowana. Kupujący nam zapłacili. Pieniądze nie poszły na spłacenie długów (...), podzieliśmy się tymi pieniędzmi (...) Było tak, że dużo towaru przywożono, potem jechało to do odbiorców. Przeważnie wcześniej mieliśmy klienta, który tego szukał. My dostawaliśmy pieniądze za sprzedaż tych towarów. Chyba wszyscy nam zapłacili „ (k.7342- 7343, t. 37).

Mając na uwadze relacje J. G. tym bardziej wiarygodne są depozycje M. Z. precyzujące przestępczą działalność, kiedy wskazuje, że wiadomo było, że za zamawiane towary nie będzie zapłacone, wydawane były polecenia przez P. K. (1) i J. G. „zamawiaj towar”,K. (1) chciał żeby tego towaru było jak najwięcej, wiedzieli jaki towar przychodzi, cały czas go wywozili, mieli cały czas pieczę nad działaniami spółki (...), cały czas wiedzieli jaki towar przychodzi, sprzedaż pensjonatu, koparki to był ich pomysł; oprócz tego towaru, który jeździł, czyli granulatu, stali, który pilnowali ile przyjeżdża tirów, ile co kosztuje, miał swoje indywidualne zlecenie, np. chciał żeby zamawiać mu pióra, całe AGD, przysyłali zestawienia jakie towary ma zamówić dla ich żon lub konkubin, tak było z torbami (...), D. P. na pewno miała te torby (k.3207-3208 t. 17, 3552-3553 t. 18, 4861v t.24).

Zauważyć należy, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z 28.05.2013 r. sygn. akt XIV K 260/11 D. P. skazana została za czyn z art. 291§1 k.k. polegający na tym, przyjęła uzyskane w drodze wyłudzenia w okresie od marca 2006 do 17 listopada 2010 r w C. : odkurzac (..)na szkodę (...))sp.j, walizki marki (...), torbę podróżną marki (...) (k. 7377-7378 t.37).

Oczywiście nie ma racji obrońca P. K. (1), adwokat A. P., podnosząc, że brak jest możliwości przypisania oskarżonemu przestępstw z art. 286§1 k.k. z tej przyczyny, że z treści uzasadnienia wyroku nie wynika, że informacje co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań przez (...) Sp. z o.o. udzielane były przed zawarciem umów cywilnoprawnych, wobec czego wskazane w opisie czynu czynności sprawcze nie mogły wywołać błędu i nie miały wpływu na decyzje tych podmiotów co do rozporządzenia własnym mieniem.

Złożenie przecież w kontaktach handlowych zamówienia na dany towar czy usługę z określeniem terminu płatności zawiera w sobie obietnicę zamiaru i możliwości wywiązania się z takiego zobowiązania. Skoro sprawcy z góry towarzyszy zamiar nie uiszczenia zapłaty, to wypełnione są znamiona wprowadzenia w błąd kontrahenta w rozumieniu art. 286§1 k.k.

Co już wyżej zaznaczono, Sąd I instancji dokonał trafnych zmian opisu czynu zarzucanego P. K. (1) w punkcie II aktu oskarżenia.

Słusznie podnosi też adwokat P. S. (1), że błędnie Sąd I instancji określił wysokość szkody doznanej przez L. S. na 600 zł, podczas gdy z zeznań pokrzywdzonej (k.1157 t. 6) wynika, że była to kwota 300 zł. Uchybienie to zresztą dostrzega Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku.

Rację ma także ten skarżący, że na szkodę (...) Sp. z o.o. wyłudzone towary wartości 8665,52 zł, a nie jak przyjął Sąd I instancji za aktem oskarżenia- 10665,52 zł. Licząc szkodę pominięto kwotę 2000 zł wpłaconą tytułem przedpłaty (vide: zeznania P. D. k.583 v t.3, 1684v-1685 t.9, faktura VAT z 27.04.2006 k.193 r.).

Powyższe skutkować musiało określoną zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie wysokości szkody poniesionej przez (...) sp. z o.o. i przez L. S.. Sąd odwoławczy skorygował także błędnie podany czas popełnienia oszustwa na szkodę (...) sp. z o.o. Jako wynikającą z oczywistej omyłki pisarskiej uznać należało wskazaną w akcie oskarżenia początkową datę 12 czerwca 2006 r. Łączną wartość wyłudzonych przez P. K. (1) towarów i usług ustalono na kwotę 1 914 345, 64 zł.

Nie ma natomiast racji obrońca P. K. (1), że błędnie ustalono wartość usług wyłudzonych na szkodę Biura Rachunkowego (...) we W..

Analiza zeznań M. L. (2) prowadzi do wniosku, że kwota 2500 zł odpowiada wartości wyłudzonej usługi.

Odwołując się do zeznań M. L. (2) z rozprawy wskazujących, że stawka 2500 zł była stawką przewidzianą za miesięczną obsługę firmy (...), a współpraca trwała krócej, skarżący nie dostrzegł tego fragmentu wypowiedzi świadka, kiedy na pytanie prokuratora jaką kwotę jest winny (...) odpowiedział, że mieli ustaloną kwotę 2000 lub 2500 zł za miesiąc, to nie był cały miesiąc, ale prezes powiedział, że zapłaci za cały maj (k.5063v t. 25). W postępowaniu przygotowawczym M. L. (2) wskazał, że byli umówieni na zapłatę na koniec maja, był zwozdzony co do terminu zapłaty (k.1566v t. 8). Prawidłowo zatem w ocenie Sądu Apelacyjnego policzono wysokość szkody w omawianym przypadku na 2500 zł.

Wbrew wywodom apelacji adwokata P. S. (1), wymierzona oskarżonemu kara 4 lat pozbawienia wolności za czyn przypisany w punkcie II.2 nie nosi cech rażącej surowości. Pamiętać trzeba, że art. 294§1 k.k. przewiduje w odniesieniu do wymienionych w nim przestępstw zagrożenie karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Ponadto oskarżony odpowiada w warunkach art. 65 §1 k.k. co oznacza, że mają zastosowanie rygory z art. 64§2 k.k.

Oskarżony działał na szkodę wielu pokrzywdzonych, łączna wartość wyłudzonych towarów i usług przekraczała 1 000 000 zł, oskarżony zatem dopuścił się przestępstwa w stosunku do mienia wielkiej wartości (art.115§6 k.k.), co nie mogło pozostać bez wpływu na wymiar kary.

Nie przekonuje za łagodniejszym potraktowaniem oskarżonego ta podnoszona przez jego obrońcę okoliczność, że w dacie popełnienia omawianego czynu (i pozostałych jakich dotyczy przedmiotowa sprawa) P. K. (1) był tylko raz karany już z tej przyczyny, że skazanie także dotyczyło oszustw. Dalsze skazania P. K. (1) (vide: k. 8210-8212 t.41) tylko utwierdzają o trafności stanowiska Sądu I instancji, że oskarżony jest sprawcą o szczególnie wysokim stopniu demoralizacji.

Skoro zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przypisanie P. K. (2) tego, że wraz z P. K. (1) założył grupę przestępczą i kierował nią, to nie można było mu przypisać w warunkach sprawstwa kierowniczego dokonania takiej ilości oszustw jak P. K. (1) w punkcie I.2 zaskarżonego wyroku.

Nie jest jednak też tak, że P. K. (2) nie dokonał żadnych wyłudzeń działając w grupie przestępczej kierowanej przez P. K. (6). Całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie pozwalał na przypisanie oskarżonemu dokonanie, spośród wskazanych w punkcie XIV aktu oskarżenia, wyłudzeń na szkodę określonych podmiotów, mienia w postaci prętów żebrowanych i polietylenu.

Z wyjaśnień M. Z. wynika, że tak jak „działką”, G. K. (1) były opony i wodomierze (k. 3206 t. 17, 3550-3551 t.18) , to P. K. (2) zajmował się stalą i polietylenem- polecał członkom grupy zamawiać te towary a następnie je sprzedawał (k. 3205 t. 17, 3541-3542 t. 18, 3554 t. 18,4852, 4853v, 4855v ,4861 v, 4862,4862 v,4865 t.24).

Istotne także są zeznania M. S. (1), w których wskazywała, że P. K. (2) sprzedawał stal ale sam jej nie zamawiał, widziała przez okno jak zamawiane towary przyjeżdżały na plac, wie, że P. K. (2) sprzedawał stal do jakiegoś kupca w P. (k.6683v, 6684v t. 33).

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok odnośnie czynu przypisanego w punkcie II.2 w ten sposób, że eliminując sformułowanie o doprowadzeniu przez P. K. (2) do sprzedaży na rzecz G. H. udziałów w (...)sp. z o.o, a następnie faktycznego przejęcia tej spółki, przyjął, że oskarżony spośród wskazanych w punkcie XIV aktu oskarżenia pokrzywdzonych, dokonał w okresie od 07 kwietnia 2006 r. do 07 czerwca 2006 r. wyłudzenia:

- w okresie od 7 kwietnia 2006 r. do 8 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 53.215,77 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,

- w okresie od 11 kwietnia 2006 r. do 14 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 98 950,11 zł na szkodę (...)z siedzibą w G.,

- w okresie od 12 kwietnia 2006 r. do 25 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 69 981 zł na szkodę (...)Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

-w dniu 19 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 51 817,02 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. ,

- w dniu 24kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 21 133,79 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w B. ,

- w okresie od 28 kwietnia 2006 r. do 19 maja 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 313 802 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w D., które zostały sprzedane następnie firmie (...) s.c. (...), (...),

- w okresie do 12 maja 2006r do 07 czerwca 2006 r towaru w postaci Polietylenu o wartości 197 136,14 zł i 52 000 EURO, tj. 205 307, 82 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w B.(...) Z.. Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,

- w okresie do 16 maja 2006r do 25 maja 2006 r. towaru w postaci Polietylenu o wartości 312 167,50 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w okresie do 29 maja 2006r do 31 maja 2006 r towaru w postaci Polietylenu o wartości 99 506, 25 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w okresie do 02 czerwca 2006r do 06 czerwca 2006 r. towaru w postaci Polietylenu w ilości 22,5 tony o wartości 119 407, 50 zł na szkodę PPHU (...) (...) w B.,

-w dniu 27 kwietnia 2006 r. towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 35 123,65 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

łącznie wartość wyłudzonego mienia ustalił na kwotę 1 380 412,71 zł,

i czyn taki zakwalifikował jako występki z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia stało się uchylenia nałożonego wobec oskarżonego w punkcie III zaskarżonego wyroku obowiązku naprawienia szkody na rzecz Biura Rachunkowego (...) we W., Komunalnego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w C., (...) Sp. z o.o. w Ś.,(...)z siedzibą w T., (...) S.A. z siedzibą w P..

Za tak opisany i zakwalifikowany czyn Sąd odwoławczy na mocy art. 294§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. skazał P. K. (2) na karę 3 lat pozbawienia

Większość uwag poczynionych wyżej co do P. K. (1) zachowuje aktualność w stosunku do P. K. (2). Także i oskarżony odpowiada w warunkach art. 65 §1 k.k. co oznacza, że mają zastosowanie rygory z art. 64§2 k.k. Również P. K. (2) działał na szkodę wielu pokrzywdzonych, łączna wartość wyłudzonych towarów i usług przekraczała 1 000 000 zł, oskarżony zatem dopuścił się przestępstwa w stosunku do mienia wielkiej wartości (art.115§6 k.k.). P. K. (2) wymierzyć należało, dla zachowania wewnętrznej sprawiedliwości karę niższą niż P. K. (1), ale nie znacznie niższą.

Nie może być wątpliwości, że i P. K. (2) jest sprawcą o szczególnie wysokim stopniu demoralizacji o czym przekonują tak okoliczności popełnienia omawianego czynu jak też wielokrotna jego karalność (vide: k. 8215-8217 t.41).

Sąd odwoławczy uniewinnił natomiast P. K. (2) od popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach XVIII, XIX i XX zaskarżonego wyroku. na szkodę W. P. (2), (...) S.A. oraz małżonków K..

W odróżnieniu od P. K. (1), kierującego grupą, P. K. (2), w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności depozycji M. Z., można by przypisać tylko to, że wiedział on, iż inni członkowie zorganizowanej grupy przestępczej, w której brał udział dokonali oszustw na szkodę tych pokrzywdzonych. Sam oskarżony w przestępstwa te nie był zaangażowany.

odnośnie czynów zarzucanych oskarżonym w punktach III,IV, XV,XVI aktu oskarżenia (punkty I.3, I.4, II.3,II.4 wyroku) :

Podkreślić trzeba, że wyrokowe ustalenie czynu przypisanego powinno obejmować wszystkie elementy czynu mające znaczenie dla prawidłowej kwalifikacji prawnej, zatem powinno zawierać wskazanie czasu i miejsca jego popełnienia oraz wszystkie elementy zachowania sprawcy wypełniające ustawowe znamiona czynu zabronionego (z uwzględnieniem także okoliczności kształtujących zakres odpowiedzialności karnej, określonych w części ogólnej Kodeksu karnego), nadto takie istotne elementy, które bliżej charakteryzują (konkretyzują) czyn popełniony przez oskarżonego. Znamiona przestępstwa muszą być zamieszczone w sentencji wyroku, w opisie przypisanego czynu, a nie tylko w uzasadnieniu wyroku (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 04.02.2008 r. V KK 245/07 Lex nr 361543, wyrok Sądu Najwyższego z 23.06.2010 r. III KK 373/09, Lex nr 598844).

W punktach III i XV aktu oskarżenia zarzucono P. K. (1) i P. K. (2) dokonanie czynów z art. 300§1 i 3 k.k.

Niezależnie od poczynionych wyżej uwag co do roli P. K. (2) w przestępnym procederze jakiego dotyczy przedmiotowa sprawa, trafnie akcentuje obrońca M. K.- adw. A. P., że w opisie czynów nie zostały wskazane wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 300 k.k. Wady takiej nie usunął Sąd I instancji dokonując zmiany opisu omawianych czynów i przyjmując kwalifikację z art. 300§1 k.k. (także zresztą i w uzasadnieniu wyroku nie zostały wykazane wszystkie znamiona, od których spełnienia uzależniony jest byt przestępstwa z art. 300§1 k.k.).

Występek z art. 300§1 k.k. popełnić może dłużnik tylko w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości. W opisach zarzucanych czynów nie charakteryzuje się oskarżonych jako dłużników zagrożonych niewypłacalnością lub upadłością.

W wypadku, gdy wyrok nie został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej winy, to sąd odwoławczy, na skutek związania zakazem reformationis in peius, nie może ani dokonywać nowych ustaleń faktycznych (w tym także poprzez "dookreślenie" opisu czynu), ani uchylać wyroku i w tym celu przekazywać sprawy do ponownego rozpoznania.

W tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił P. K. (1) i P. K. (2) od przypisanych czynów z art. 300§1 k.k. Skutkować to musiało uniewinnieniem oskarżonych także od przestępstw „prania brudnych pieniędzy” z art. 299 k.k. zarzucanych w punktach IV i XVI aktu oskarżenia, dla których bazowym, miało być przestępstwo z art. 300§1 k.k.

Skoro już wskazane wyżej uchybienie skutkować musiało uniewinnieniem oskarżonych od czynów z art. 300 i 299 k.k., zarzucanych w punktach III,IV,XV i XVI aktu oskarżenia, to zbędne jest ustosunkowywanie się do dalszych zarzutów zawartych w apelacjach obrońców obydwu oskarżonych odnoszących się do omawianych występów.

odnośnie czynów zarzucanych oskarżonym w punktach X i XXII aktu oskarżenia a przypisanych w punktach I. 7 i II. 7 wyroku:

W przekonaniu Sądu odwoławczego prawidłowe są ustalenia Sądu I instancji odnoszące się do czynów zarzucanych oskarżonym w punktach X i XXII aktu oskarżenia, a stawiane w apelacjach obrońców zarzuty są całkowicie chybione.

Nie sposób zgodzić się z adwokatem A. P., że ustalenia faktyczne nie pozwalają na dostateczną identyfikację źródła środków płatniczych stanowiących przedmiot przestępstwa.

Poza sporem pozostaje, że członkowie grupy przestępczej jakiej dotyczy przedmiotowa sprawa założone mieli konta w (...) P. K. (1) przy tym na fałszywe nazwisko, bo A. G. (1).

Oczywiście trafnie wskazuje Sąd I instancji, że za pośrednictwem kont w (...) członkowie grupy dokonywali przelewów, wpłat i wypłat środków pochodzących z korzyści uzyskanych z dokonywanych oszustw (str. 76 uzasadnienia).

Do dokonania takich ustaleń Sąd I instancja w pełni był uprawniony w świetle relacji członków grupy: M. Z., M. S. (1) i G. H..

M. Z. zeznał na rozprawie, że pieniądze za wyłudzone towary były przekazywane za pośrednictwem kont (...), bo nie było tam górnych limitów wpłat i wypłat, wszyscy przesyłali wszystkim w zależności od potrzeb, od działek, od wyjazdów, były to pieniądze zarobione przez grupę (k. 4854 4854v t.24).

Podobnie przedstawiła to M. S. (1) wskazując, że zamiar otwarcia kont w (...) był chyba K. (1), oni też robili różne wpłaty między sobą, chodziło o to, żeby korzystać z wpłat z wpłatomatów na terenie Polski aby poszczególne osoby mogły dogodnie wypłacać pieniądze w miejscu swojego pobytu, wszyscy sobie wpłacali i wypłacali, jak np. K. (2) chciał komuś dać pieniądze, to wpłacał w (...) (k.6685 t. 33).

Tak samo G. H. relacjonował, że wszyscy którzy mieszkali w C. i pracowali w (...) mieli konto w (...), celowo to konto było założone dla tych którzy pracowali w (...) (k.7077 v t. 35).

Słusznie podnosi Sąd I instancji, że wpłacane środki „krążyły” pomiędzy członkami grupy i ich kontami, przez co oskarżeni dążyli do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia i ustalenia miejsca ich umieszczenia.

Sporządzone sprawozdania: za okres od 15.03. 2006 r. do 31.07.2006 r. (k.2562-2564 t. 13) w oparciu o dane zawarte w wyciągu z rachunku nr (...) na nazwisko A. G. (1) (k. 2636-2641 t.14), za okres 10.03.2006 do 03.06.2006 r. (3825-3828 t. 19)

w przypadku P. K. (2), w oparciu o dane zawarte w historii rachunku nr (...) (k.3811- 3819 t.19), wskazują na liczne przypadki, kiedy tego samego dnia środki pieniężne były na rachunki wpłacane i wypłacane.

Przykładowo 14.04.2006 r. z rachunku prowadzonego na nazwisko A. G. (1) przelano 29.000 zł na konto M. Z., tego samego dnia M. Z. przelał na konto A. G. (1) 20. 100 zł (k.2638-2639).

Nie może być wątpliwości w ocenie Sądu odwoławczego, że tego rodzaju operacje w istocie służyły „praniu brudnych pieniędzy” w szczególności znacznemu utrudnieniu stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia.

Przy prawidłowych ustaleniach faktycznych, właściwie zachowanie oskarżonych zakwalifikowano jako wyczerpujące znamiona występku z art. 299§5 k.k. Wyeliminowano jedynie z ich opisów słowo „paserstw”, skoro oskarżeni zostali uniewinnieni od paserstwa zarzucanego P. K. (1) w punkcie V, a P. K. (2) w punkcie XVII, na co słusznie zwrócił uwagę adwokat A. P..

Wymierzone kary po roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie mogą zostać ocenione jako nadmiernie surowe już z tej przyczyny, że zbliżone są do dolnego ustawowego zagrożenia.

odnośnie czynów zarzucanych oskarżonemu P. K. (1) w punktach VI i VII aktu oskarżenia a przypisanych w punkcie I.5 wyroku:

Żadna z wniesionych apelacji nie zawiera takich argumentów, które podważałyby trafność ustaleń Sądu I instancji odnoszących się do czynów zarzucanych P. K. (1) w punktach VI i VII aktu oskarżenia, wystarczające zatem będzie stwierdzenie ze strony Sądu odwoławczego, że ustalenia te są bezbłędne (str. 36- 37 uzasadnienia wyroku).

Przypisanie P. K. (1) sprawstwa kierowniczego uzasadnione jest tymi samymi względami jak przypisanie takiego sprawstwa co do oszustw opisanych w punkcie II aktu oskarżenia.

Także i w omawianym przypadku oskarżony osobiście nie podejmował określonych czynności związanych ze zbyciem w systemie leasingu W. P. (2) skradzionej w Niemczech koparki (...). To jednak przecież oskarżony nadal kierował grupą przestępczą, której celem było doprowadzanie szeregu podmiotów do niekorzystnego rozporządzania mieniem pod szyldem nabytej przez grupę Spółki z o.o. (...).

Jak wskazał M. Z. 25.09.2010 r. , koparką zajmował się G., wiedział o niej M., wiedział K. (2), wiedział K. (1), wiedzieli, że jest kradziona i trzeba ją przeprowadzić przez leasing (k. 3549 t.18) .

Niczym nie da się uzasadnić teza, że oszustwo na szkodę W. P. (2) i usiłowanie oszustwa na szkodę (...) S.A. w G. dokonane zostało przez członków grupy poza wiedzą i wolą P. K. (1).

Przestępcze przy tym działania opisane w punktach VI i VII dotyczyły tej samej oszukańczej transakcji i brak jest racjonalnych przesłanek aby traktować je jako odrębne przestępstwa. Nie da się jednak przyjąć, że zachowania opisane w punktach II,VI i VII aktu oskarżenia stanowią jeden czyn zabroniony co postuluje adwokat A. P.. Różny mechanizmy popełnienia oszustw opisanych w punkcie II oraz VI i VII przemawia przeciwko tezie, że zostały dokonane w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w rozumieniu art. 12 k.k.

Na pełną aprobatę zasługuje prawno-karna ocena zachowania oskarżonego dokonana w punkcie I.5 zaskarżonego wyroku.

Wymierzona oskarżonemu kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie jest ani nadmiernie surowa ani nadmiernie łagodna- jest to kara sprawiedliwa, należyte uwzględniająca dyrektywy wymiaru kary o jakich mowa w art. 53 k.k. Kara ta nie może zostać oceniona jako surowa w sytuacji, kiedy po stronie oskarżonego występuje szereg okoliczności obciążających, na co już wyżej Sąd odwoławczy zwracał uwagę.

odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu P. K. (1) w punkcie VIII aktu oskarżenia a przypisanego w punkcie I. 6 wyroku:

Sąd odwoławczy jako bezzasadne ocenił apelacje obrońców P. K. (1) w zakresie w jakim kwestionują sprawstwo oskarżonego co do czynu zarzucanego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia.

Nie może być wątpliwości w przekonaniu Sądu Apelacyjnego, że A. i D. K. zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i ponieśli szkodę w wysokości 57. 176 zł, która to kwota stanowiła równowartość wyposażenia nabytego przez nich pensjonatu (...).

Wbrew stanowisku prezentowanemu w apelacji adwokata A. P., nie ma istotnego znaczenia dla odpowiedzialności sprawców ta okoliczność, że w opisie czynu użyto sformułowania, że wyposażenie pensjonatu zostało „zajęte”, podczas gdy faktycznie postanowieniem z 02.08.2006 r. (k. 1039 t. 6) uznano za dowody rzeczowe rzeczy zatrzymane na podstawie protokołu zatrzymania rzeczy- wyposażenie pensjonatu (...), które oddano na przechowanie S. M..

Istotne jest to, że nabywając pensjonat małżonkowie K. przekonani byli, że stają się właścicielami wyposażenia, które wolne jest od jakichkolwiek obciążeń.

Zgromadzone dowody uprawniały Sąd I instancji do przyjęcia, że małżonkowie K. zostali wprowadzeni w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości nabywanej nieruchomości poprzez ukrycie faktu zatrzymania przedmiotów stanowiących wyposażenie pensjonatu. Skutkiem tego nie mogli dysponować wyposażeniem pensjonatu.

Nie sposób przy tym zaakceptować stanowiska adwokata P. S. (1) starającego się przekonać, że małżonkowie K. nabyli pensjonat bez wyposażenia i uiszczona cena dotyczyła tylko samej nieruchomości.

Stając do aktu notarialnego sporządzonego przed notariuszem w P.03.10.2006 r., S. M. okazał postanowienie Prokuratury Okręgowej we Włocławku z 24.07.2006 r. DSN 248/06, z którego to postanowienia wynikało, że uchylone zostało postanowienie Prokuratury Rejonowej we Włocławku z 03.07.2006 r. w sprawie 1Ds 17/06 w przedmiocie zajęcia nieruchomości będącej przedmiotem umowy.

Opisaną §1 umowy nieruchomość małżonkowie D. i A. K. kupili za 350.000 zł.

W §5 aktu wskazano, że wydanie nabywcom w posiadanie nieruchomości będącej przedmiotem umowy następuje w dniu jego sporządzenia. Strony umowy oświadczyły, że w drodze odrębnego porozumienia określą zakres i zasady przekazania nabywcom wyposażenia przedmiotowego budynku (k.672-673 t. IV).

Nie można zgodzić się z obrońcą P. K. (1), że zawarty w § 5 aktu notarialnego zapis należy rozumieć w ten sposób, że małżonkowie K. nabyli jedynie samą nieruchomość.

W zapisie tym jest mowa tylko o tym, że zakres i zasady przekazania nabywcom wyposażenia budynku zostaną określone w drodze odrębnego porozumienia. Potrzeba pomieszczenia takiego sformułowania znajduje racjonalne wytłumaczenie w zeznaniach A. K. (...).

Zeznając 28.11.2006 r. pokrzywdzony wskazywał, że S. M. przedstawiający się jako właściciel pensjonatu powiedział, że pensjonat był zajęty przez prokuraturę w związku z jakąś sprawą, ale na tę chwilę jest już wszystko w porządku, mówił, że wyposażenie w postaci nalewaka do piwa oraz dystrybutora wody trzeba będzie oddać, ale całe pozostałe wyposażenie tego pensjonatu jest w porządku (k.856-856v t.V).

To zatem jedynie potrzeba ustalenia, które z przedmiotów znajdujących się w pensjonacie nie mogły być przekazane nabywcom skutkowało koniecznością poczynienia w akcie notarialnym stosownego zapisu. W wycenie przedmiotów wyposażenia pensjonatu sporządzonej przez biegłego sądowego ds budownictwa ogólnego- pominięte zresztą zostały dozowniki wody EDEN, jako dzierżawione (k.7749 a, 7749 b,c t. 38).

20.12.2006 r.A. K.stwierdził: „Gdybym wiedział, że ten pensjonat lub jego wyposażenie jest zajęte przez policję lub prokuratora to z pewnością bym nie kupił tego pensjonatu (...) Ten pensjonat był w pełni wyposażony i urządzony, my rozmawialiśmy o zakupie całego pensjonatu. O kupnie pensjonatu (...) zadecydowało przede wszystkim to, że pensjonat ten był bardzo dobrze wyposażony, urządzony z gustem (...) z całą stanowczością stwierdzam, że S. M. oferował nam do sprzedaży cały pensjonat czyli nieruchomość wraz z całym wyposażeniem, które się tam znajdowało. Przez cały czas nasze rozmowy i pertraktacje dotyczyły całego pensjonatu a nie tylko samej nieruchomości bez wyposażenia. Jeżeli S. M. twierdzi, że sprzedał nam tylko nieruchomość, bez wyposażenia, to nie mówi prawdy” (k.858v-858Av t.V). Jak świadek podkreślił, gdyby wiedział, że wyposażenie jest zajęte, to nie zgodziłby się na cenę, którą zapłacił (k.858Av).

W kontekście zeznań A.K.jako niewiarygodne zatem ocenić należało wyjaśnienia S. M., pełniącego przy omawianej transakcji rolę „słupa”, w których utrzymywał, że pensjonat był sprzedawany bez wyposażenia (k.664-665 t. IV).

Oskarżony nie uczestniczył bezpośrednio w transakcji sprzedaży pensjonatu małżonkom K., całokształt okoliczności sprawy, podobnie jak co do innych oszustw popełnianych przez grupę przestępczą kierowaną przez P. K. (1), pozwalał

na przypisanie oskarżonemu sprawstwa kierowniczego w doprowadzeniu pokrzywdzonych K. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem w sposób szczegółowo opisany z zarzucie VIII aktu oskarżenia.

Przy prawidłowych ustaleniach faktycznych, zasadnie Sąd I instancji zakwalifikował czyn przypisany oskarżonemu w punkcie VIII aktu oskarżenia jako wyczerpujący znamiona występku z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. Kara roku pozbawienia wolności jaką wymierzono za to przestępstwo nie może być oceniona jako nadmiernie surowa skoro zbliżona jest do dolnego ustawowego zagrożenia.

odnośnie czynów zarzucanych oskarżonemu P. K. (1) w punktach XI i XII aktu oskarżenia a przypisanych w punktach I.8 i I.9 wyroku:

Obrońcy P. K. (1) nie kwestionują zawartych w pisemnych motywach wyroku ustaleń Sądu I instancji odnoszących się do czynów zarzucanych P. K. (1) w punktach XI i XII aktu oskarżenia (str. 41- 42 uzasadnienia).

W świetle depozycji A. G. (1) (k. 2192-2193 t. 11) oraz opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego (k. k.2225-2231 t.12, k. 3722-3727 t.19) nie może być wątpliwości, że P. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z A. G. (1), za pośrednictwem tego ostatniego, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd urzędnika upoważnionego do wydawania dokumentów z Urzędu Miejskiego w W. co do tożsamości, danych personalnych, wizerunku wnioskodawcy i przyczyn utraty dokumentu wyłudził poświadczenie nieprawdy uzyskując dowód osobisty zawierający jego zdjęcie, a pozostałe dane osobowe A. G. (1).

Takim zachowaniem P. K. (1) wyczerpał znamiona występku z art. 272 k.k. Oskarżony wypełnił także znamiona występku z art. 270§1 k.k., skoro podrobił podpis A. G. (1) na dokumencie (...) nr (...)wypisanym na nazwisko G. (1) A., datowanym W., dnia 14.10.2005 r. i na dokumencie zatytułowanym CZĘŚĆ B (Dla wnioskodawcy) nr B 5919270 wypisanym na nazwisko G. (1) A. z datą odbioru 26.10.2005 w pozycji pokwitowanie odbioru D.O.

Brak było jednak podstaw do przypisania oskarżonemu także przestępstwa z art. 233 §1 i 6 k.k.

Stosownie do treści art. 233§6 k.k. osoba składająca fałszywe oświadczenie może podlegać odpowiedzialności karnej tylko wówczas, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Takiej możliwości nie przewidywała Ustawa o ewidencji ludności i dowodach osobistych z dnia 10 kwietnia 1974 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2001r Nr 87, poz. 960), która utraciła już moc stosownie do treści art. 92 Ustawy o dowodach osobistych z dnia 6 sierpnia 2010 r. (tekst jednolity z dnia 17 marca 2016 r. Dz.U. z 2016 r. poz. 391).

Art. 42 tej ustawy stanowił jedynie, że osoba, która utraciła dowód osobisty, jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższy organ gminy. Organ ten wydaje zaświadczenie o utracie dowodu osobistego, ważne do czasu wydania nowego dokumentu.

Podkreślić trzeba, że i na formularzu wniosku o wydanie dowodu osobistego z 26.09.2005 r. i na formularzu zawiadomienia o utracie dowodu osobistego z 14.10.2005 r., zawarte są zapisy o uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego zeznania, ale z art. 272 k.k. (k.3249 t.17).

Już powyższe wyklucza możliwość przypisania P. K. (1) wyczerpania znamion występku z art. 233§6 k.k. niezależnie od jawiącej się wątpliwości, czy może odpowiadać za taki występki sprawca, który składa oświadczenie nie w swoim, a cudzym imieniu i podrabia tylko podpis tej osoby.

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie XI aktu oskarżenia a przypisanego w punkcie I.8 wyroku wyeliminował z jego opisu sformułowanie: „ pod rygorem odpowiedzialności karnej” , ustalił, że oskarżony uzyskał dowód osobisty zawierający jego zdjęcie a pozostałe dane osobowe A. G. (1) i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 272 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Mimo pominięcia w kwalifikacji prawnej czynu przepisu art. 233 §1 i 6 k.k., Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do ingerencji w wymierzoną oskarżonemu karę. Prawidłowo wskazano art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. jako podstawę prawną jej wymiaru. Kara 10 miesięcy pozbawienia wolności nadal nie nosi cech nadmiernej surowości, należyście uwzględnia występujące po stronie oskarżonego okoliczności tak obciążające jak i łagodzące.

Korekcie musiało również ulec rozstrzygnięcie dotyczące czynu zarzucanego P. K. (1) w punkcie XII aktu oskarżenia.

W świetle opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego (k.3722-3729 t. 19) nie może być wątpliwości, że zakładając 10.01.2006 r. rachunek bankowy w (...), P. K. (1) podrobił podpisy A. G. (1) pod umowę (k.2623-2625 t.14) o prowadzeniu rachunku i na karcie wzorów podpisów (k.2769-2771 t.14). Oczywiście jest też, że oskarżonemu towarzyszył zamiar używania tych dokumentów jako autentycznych.

Zachowaniem takim oskarżony niewątpliwie wyczerpał znamiona występku z art. 270§1 k.k.

Nie można jednak zaakceptować stanowiska Sądu I instancji, który za aktem oskarżenia przypisał P. K. (1), w kumulatywnej kwalifikacji, także zachowania wyczerpujące znamiona przestępstw z art. 233§1 i 6 k.k. i z art. 272 k.k.

Słusznie zauważa obrońca P. K. (1), że ustawa nie przewiduje możliwości odebrania przez pracownika banku oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej, nie nastąpiło przy tym uprzedzenie o takiej odpowiedzialności lub odebranie przyrzeczenia.

Pisemne motywy zaskarżonego wyroku nie dostarczają odpowiedzi na pytanie, czym kierował się Sąd I instancji kwalifikując postępek oskarżonego także z art. 233§1 i 6 k.k.

Nie sposób także uznać, że oskarżony wypełnił znamiona występku z art. 272 k.k.

Z treści art. 272 KK wynika, że za wskazane tam przestępstwo odpowiada jedynie ten, kto „wyłudza poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu”. Jak wskazuje się w doktrynie, w przestępstwie tym chodzi więc „o uzyskanie potwierdzenia prawdziwości okoliczności nieprawdziwej przez osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu w zakresie takiej okoliczności”. Art. 272 KK wymaga, aby owo poświadczenie nieprawdy nastąpiło przez „wystawienie” dokumentu na skutek podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby, upoważnionej do wystawiania takich dokumentów (vide: wyrok SN z 15.03.2012 r. VKK 240/11 lex nr 1157588).

Pomijając nawet kwestię, czy pracownika banku upoważnionego do założenia rachunku bankowego można traktować jako „inną osobę upoważnioną do wystawienia dokumentu „ w rozumieniu art. 272 k.k., stwierdzić trzeba, że 10 kwietnia 2006 r. nie doszło do wystawienia dokumentu, a do zawarcia umowy o prowadzenie konta przez (...).

Mając na uwadze powyższe Sąd odwoławczy w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie XII aktu oskarżenia, a przypisanego w punkcie I.9 wyroku uznał P. K. (1) za winnego tego, że w dniu 10 stycznia 2006 r. w G., podrobił podpisy A. G. (1) pod umowę o prowadzenie przez (...)konta dla osób fizycznych o numerze (...) i na karcie wzorów podpisów, w celu użycia tych dokumentów za autentyczne, to jest za winnego występku z art. 270§1 k.k. Przy tym apelacja wniesiona przez adwokata A. P. nie zawiera takiej argumentacji, która by przekonywała, że zachowania opisane w punktach XI i XII potraktować należało jeden czyn zabroniony (art. 12 k.k.).

Za czyn ten na podstawie art. 270§1 k.k. Sąd Apelacyjny skazał oskarżonego na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Stopień społecznej szkodliwości omawianego czynu pomimo dokonanych zmian w jego opisie i kwalifikacji prawnej nie uległ takiemu osłabieniu, aby przekonywało to za wymierzeniem oskarżonemu kary niższej niż w zaskarżonym wyroku.

Na skutek zmian zaskarżonego wyroku dokonanych przez Sąd odwoławczy, zaszła potrzeba określenia na nowo kar łącznych w stosunku do oskarżonych. Niewątpliwie, oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązania skrajne, stosowane wyjątkowo. Mając na uwadze całokształt okoliczności

ujawnionych na rozprawie, Sąd odwoławczy kształtując karę łączną wobec oskarżonych uwzględnił odstępy czasowe, w jakich popełniane były poszczególne przestępstwa, ścisłe związki podmiotowe- przedmiotowe zachodzące pomiędzy zbiegającymi się czynami. Oskarżonemu P. K. (1) wymierzono łączną karę 5 lat pozbawienia wolności, oskarżonemu P. K. (2) karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności uznając, że kary te odpowiadają takim ścisłym związkom podmiotowo- przedmiotowym .

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy. Ani bowiem pismo procesowe P. K. (2) zatytułowane jako apelacja, ani pismo procesowe jego obrońcy zatytułowane jako uzupełnienie apelacji tego oskarżonego, nie zawierają takich argumentów, które po myśli art. 440 przekonywałyby, że utrzymanie zaskarżonego wyroku- przy dokonanych zmianach- w mocy, byłoby rażąco niesprawiedliwe.

O kosztach obrony z urzędu oskarżonego P. K. (1) w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2015 r. poz. 615 z późn.zm.) i §17 ust.1 pkt 5 w zw. z zw. z §4 ust.1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz U z 2015 r poz. 1801).

Na podstawie art.627, art. 630, art.633, art. 634 k.p.k. i art. 2 ust.1 pkt 4, art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm .) obciążono oskarżonych wydatkami poniesionymi w związku z ich udziałem w postępowaniu przed Sądem I i II instancji (za wyjątkiem części w jakich oskarżeni zostali uniewinnieni) , oraz wymierzono im opłaty w wysokości po 400 zł za obie instancje.